Euroopan unionin
virallinen lehti

C 166

Suomenkielinen laitos

Tiedonantoja ja ilmoituksia

61. vuosikerta

14. toukokuuta 2018

Sisältö

IV *Tiedotteet*

EUROOPAN UNIONIN TOIMIELINTEN, ELINTEN, TOIMISTOJEN JA VIRASTOJEN TIEDOTTEET

Euroopan unionin tuomioistuin

2018/C 166/01 Euroopan unionin tuomioistuimen viimeisimmät julkaisut *Euroopan unionin virallisessa lehdessä* 1

V *Ilmoitukset*

TUOMIOISTUINKÄSITTELYYN LIITTYVÄT MENETTELYT

Unionin Tuomioistuin

2018/C 166/02 Asia C-524/15: Unionin tuomioistuimen tuomio (suuri jaosto) 20.3.2018 (ennakkoratkaisupyyntö, jonka on esittänyt Tribunale di Bergamo – Italia) – Rikosoikeudenkäynti, jossa vastaajana on Luca Menci (Ennakkoratkaisupyyntö — Arvonlisävero — Direktiivi 2006/112/EY — Maksettavan arvonlisäveron maksamatta jättäminen — Seuraamukset — Kansallinen lainsäädäntö, jossa säädetään hallinnollinen seuraamus ja rikosoikeudellinen seuraamus samasta teosta — Euroopan unionin perusoikeuskirja — 50 artikla — Ne bis in idem -periaate — Hallinnollisen seuraamuksen rikosoikeudellinen luonne — Saman rikkomuksen olemassaolo — 52 artiklan 1 kohta — Ne bis in idem -periaatteen rajoitukset — Edellytykset) 2

FI

2018/C 166/03 Yhdistetyt asiat C-688/15 ja C-109/16: Unionin tuomioistuimen tuomio (viides jaosto) 22.3.2018 (ennakkoratkaisupyyntö, jonka on esittänyt Lietuvos Aukščiausiasis Teismas – Liettua) – Asiat, jotka ovat panneet vireille Agnieška Anisimovienė ym. (C-688/15) ja Indėlių ir investicijų draudimas VĮ (C-109/16) (Ennakkoratkaisupyyntö — Talletusten vakuusjärjestelmät ja sijoittajien korvausjärjestelmät — Direktiivi 94/19/EY — 1 artiklan 1 alakohta — Talletukset — Tavanomaisesta pankkitoiminnasta syntyneet väliaikaiset tilanteet — Direktiivi 97/9/EY — 2 artiklan 2 kohdan toinen alakohta — Varat, jotka ollaan velkaa tai jotka kuuluvat sijoittajalle ja joita säilytetään tämän lukuun sijoituspalveluyrityksessä sijoitustoimien yhteydessä — Luottolaitos, joka on siirtokelpoisten arvopapereiden liikkeeseenlaskija — Varat, jotka yksityiset henkilöt ovat luovuttaneet luottolaitokselle uusien siirtokelpoisten arvopapereiden merkintää varten — Direktiivin 2004/39/EY soveltaminen — Luottolaitoksen konkurssi ennen kyseessä olevien siirtokelpoisten arvopapereiden liikkeeseen laskua — Julkinen yhtiö, jonka tehtävänä on huolehtia talletusten vakuusjärjestelmistä ja sijoittajien korvausjärjestelmistä — Mahdollisuus vedota direktiiviin 94/19/EY ja direktiiviin 97/9/EY tällaista yhtiötä vastaan) 3

2018/C 166/04 Asia C-187/16: Unionin tuomioistuimen tuomio (suuri jaosto) 20.3.2018 – Euroopan komissio v. Itävallan tasavalta (Jäsenyysvelvoitteiden noudattamatta jättäminen — Direktiivit 92/50/ETY ja 2004/18/EY — Julkiset palveluhankinnat — Valtion painatuskeskus — Henkilöllisyysasiakirjojen ja muiden virallisten asiakirjojen valmistus — Yksityisoikeudellisen yrityksen valinta hankintasopimusten sopimuspuoleksi järjestämättä ensin hankintamenettelyä — Erityiset turvatoimenpiteet — Jäsenvaltioiden keskeisten turvallisuusetujen suojelu) 4

2018/C 166/05 Asia C-244/16 P: Unionin tuomioistuimen tuomio (suuri jaosto) 13.3.2018 – Valittajana Industrias Químicas del Vallés SA ja muuna osapuolena Euroopan komissio (Muutoksenhaku — Kasvinsuojeluaineet — Täytäntöönpanoasetus (EU) 2015/408 — Kasvinsuojeluaineiden markkinoille saattaminen ja korvattavien aineiden luettelon laatiminen — Metalaksyyli-tehoaineen sisällyttäminen tähän luetteloon — Kumoamiskanne — Tutkittavaksi ottaminen — SEUT 263 artiklan neljäs kohta — Sääntelytoimi, joka ei edellytä täytäntöönpanotoimenpiteitä — Henkilö, jota kyseinen toimi koskee erikseen) 5

2018/C 166/06 Asia C-256/16: Unionin tuomioistuimen tuomio (kolmas jaosto) 15.3.2018 (ennakkoratkaisupyyntö, jonka on esittänyt Finanzgericht Düsseldorf – Saksa) – Deichmann SE v. Hauptzollamt Duisburg (Ennakkoratkaisupyyntö — Tutkittavaksi ottaminen — Polkumyynnin torjunta — Unionin tuomioistuimen tuomion, jolla aikaisemmat asetukset on todettu pätemättömiksi, täytäntöön panemiseksi annetun asetuksen pätevyys — Täytäntöönpanovelvollisuus — Oikeusperusta — Asetus (EY) N:o 1225/2009 — 14 artikla — Polkumyyntitullien kantamista jäsenvaltioissa koskevien tekijöiden vahvistaminen — Kansallisten tulliviranomaisten velvoittaminen polkumyyntitullien palauttamisen lykkäämiseen — Pätemättömiksi todettujen asetusten antamista edeltävän menettelyn jatkaminen — 10 artikla — Taannehtivuuskielto — Yhteisön tullikoodeksi — 221 artikla — Vanhentuminen — 236 artikla — Liikaa maksettujen tullien palauttaminen) 5

2018/C 166/07 Yhdistetyt asiat C-327/16 ja C-421/16: Unionin tuomioistuimen tuomio (ensimmäinen jaosto) 22.3.2018 (ennakkoratkaisupyynnöt, jotka on esittänyt Conseil d'État – Ranska) – Marc Jacob v. Ministre des Finances et des Comptes publics (C-327/16) ja Ministre des Finances et des Comptes publics v. Marc Lassus (C-421/16) (Ennakkoratkaisupyyntö — Välitön verotus — Sijoittautumisvapaus — Eri valtioissa olevia yhtiöitä koskevat sulautumiset, diffuusiot, varojensiirrot ja osakkeidenvaihdot — Direktiivi 90/434/ETY — 8 artikla — Arvopapereiden vaihto — Arvopapereiden vaihtoon liittyvä arvonnousu — Verotuksen lykkääminen — Vastaanotettujen arvopapereiden myöhemmän luovutuksen yhteydessä aiheutuvat luovutustappiot — Asuinvaltion verotusvalta — Kohtelun erilaisuus — Oikeuttaminen — Jäsenvaltioiden välisen verotusvallan jaon säilyttäminen) 6

2018/C 166/08 Asia C-355/16: Unionin tuomioistuimen tuomio (ensimmäinen jaosto) 15.3.2018 (ennakkoratkaisupyyntö, jonka on esittänyt Conseil d'État – Ranska) – Christian Picart v. Ministre des Finances et des Comptes publics (Ennakkoratkaisupyyntö — Euroopan yhteisön ja sen jäsenvaltioiden sekä Sveitsin valaliiton sopimus henkilöiden vapaasta liikkuvuudesta — Välitön verotus — Asuinpaikan siirtäminen jäsenvaltiosta Sveitsiin — Alkuperäiseen asuinvaltioon sijoittautuneissa yhtiöissä omistettujen merkittävien omistusosuuksien realisoitumattoman arvonnousun verotus asuinpaikan siirtämisen yhteydessä — Sopimuksen soveltamisala) 7

2018/C 166/09 Asia C-384/16 P: Unionin tuomioistuimen tuomio (suuri jaosto) 13.3.2018 – Valittajana European Union Copper Task Force ja muuna osapuolena Euroopan komissio (Muutoksenhaku — Kasvinsuojeluaineet — Täytäntöönpanoasetus (EU) 2015/408 — Kasvinsuojeluaineiden markkinoille saattaminen ja korvattavien aineiden luettelon laatiminen — Tehoaineen kupariyhdisteet sisällyttäminen tähän luetteloon — Kumoamiskanne — Tutkittavaksi ottaminen — SEUT 263 artiklan neljäs kohta — Sääntelytoimi, joka ei edellytä täytäntöönpanotoimenpiteitä — Henkilö, jota kyseinen toimi koskee erikseen) 8

2018/C 166/10 Asia C-431/16: Unionin tuomioistuimen tuomio (kymmenes jaosto) 15.3.2018 (ennakkoratkaisupyyntö, jonka on esittänyt Tribunal Superior de Justicia de Castilla y León – Espanja) – Instituto Nacional de la Seguridad Social (INSS) ja Tesorería General de la Seguridad Social (TGSS) v. José Blanco Marqués (Ennakkoratkaisupyyntö — Siirtotyöläisten sosiaaliturva — Asetus (ETY) N:o 1408/71 — 12 ja 46 a – 46 c artikla — Samanlaiset etuudet — Käsite — Päällekkäisyyttä estävä sääntö — Käsite — Edellytykset — Kansallinen oikeussääntö, jossa säädetään pysyvän täyden työkyvyttömyyden perusteella maksettavaa eläkettä täydentävästä etuudesta vähintään 55-vuotiaille työntekijöille — Täydentävän etuuden maksamisen keskeyttäminen, jos työntekijä on työssä tai saa vanhuuseläkettä) . 8

2018/C 166/11 Asia C-470/16: Unionin tuomioistuimen tuomio (ensimmäinen jaosto) 15.3.2018 (ennakkoratkaisupyyntö, jonka on esittänyt High Court – Irlanti) – North East Pylon Pressure Campaign Ltd ja Maura Sheehy v. An Bord Pleanála, Minister for Communications, Energy and Natural Resources, Irlanti ja Attorney General (Ennakkoratkaisupyyntö — Tiettyjen hankkeiden ympäristövaikutusten arviointi — Direktiivi 2011/92/EU — Siihen yleisöön kuuluvien muutoksenhakuoikeus, jota asia koskee — Ennenaikaisesti nostettu kanne — Käsitteet ”niin kallis, että se olisi esteenä menettelyyn osallistumiselle” ja ”yleisön osallistumista koskevien direktiivin säännösten soveltamisalaan kuuluvat päätökset, toimet tai laiminlyönnit” — Århusin yleissopimuksen sovellettavuus) 9

2018/C 166/12 Asia C-482/16: Unionin tuomioistuimen tuomio (ensimmäinen jaosto) 14.3.2018 (ennakkoratkaisupyyntö, jonka on esittänyt Oberlandesgericht Innsbruck – Itävalta) – Georg Stollwitzer v. ÖBB Personenverkehr AG (Ennakkoratkaisupyyntö — Sosiaalipolitiikka — SEUT 45 artikla — Ikään perustuvan syrjinnän kiellon periaate — Euroopan unionin perusoikeuskirja — 21 artiklan 1 kohta — Direktiivi 2000/78/EY — 2, 6 ja 16 artikla — Uralla etenemistä koskeva viitepäivämäärä — Jäsenvaltion syrjivä säännöstö, jonka mukaan ennen 18 vuoden ikää täyttyneet työskentelyjaksot jätetään huomiotta palkan määrittämisessä — Yhdenvertaisen kohtelun periaatteen vastaisten säännösten ja määräysten kumoaminen) 10

2018/C 166/13 Asia C-533/16: Unionin tuomioistuimen tuomio (toinen jaosto) 21.3.2018 (ennakkoratkaisupyyntö, jonka on esittänyt Najvyšší súd Slovenskej republiky – Slovakia) – Volkswagen AG v. Finančné riaditeľstvo Slovenskej republiky (Ennakkoratkaisupyyntö — Yhteinen arvonlisäverojärjestelmä — Direktiivi 2006/112/EY — 167 – 171 artikla — Arvonlisäveron vähennysoikeus — Palautusjäsenvaltioon sijoittautumattomien verovelvollisten oikeus arvonlisäveron palauttamiseen — 178 artiklan a alakohta — Arvonlisäveron vähennysoikeuden käyttämistä koskevat yksityiskohtaiset säännöt — Direktiivi 2008/9/EY — Arvonlisäveron palauttamista koskevat yksityiskohtaiset säännöt — Preklusiivinen määräaika — Verotuksen neutraalisuuden periaate — Arvonlisäveron maksaminen ja laskuttaminen useita vuosia kyseessä olevan tavaroiden luovutuksen jälkeen — Palautuksensaantioikeuden epääminen tavaroiden luovutusajankohdasta alkaneen preklusiivisen määräajan päättymisen takia) 11

2018/C 166/14 Asia C-537/16: Unionin tuomioistuimen tuomio (suuri jaosto) 20.3.2018 (ennakkoratkaisupyyntö, jonka on esittänyt Corte suprema di cassazione – Italia) – Garlsson Real Estate SA, selvitystilassa, Stefano Ricucci ja Magiste International SA v. Commissione Nazionale per le Società e la Borsa (Consob) (Ennakkoratkaisupyyntö — Direktiivi 2003/6/EY — Markkinoiden manipulointi — Seuraamukset — Kansallinen lainsäädäntö, jossa säädetään hallinnollinen seuraamus ja rikosoikeudellinen seuraamus samasta teosta — Euroopan unionin perusoikeuskirja — 50 artikla — Ne bis in idem -periaate — Hallinnollisen seuraamuksen rikosoikeudellinen luonne — Saman rikkomuksen olemassaolo — 52 artiklan 1 kohta — Ne bis in idem -periaatteen rajoitukset — Edellytykset) 12

2018/C 166/15 Asia C-551/16: Unionin tuomioistuimen tuomio (ensimmäinen jaosto) 21.3.2018 (ennakkoratkaisupyyntö, jonka on esittänyt Centrale Raad van Beroep – Alankomaat) – Centrale Raad van Beroep v. Raad van bestuur van het Uitvoeringsinstituut werknemersverzekeringen (Ennakkoratkaisupyyntö — Sosiaaliturva — Euroopan yhteisön ja Sveitsin valaliiton välinen sopimus — Sosiaaliturvajärjestelmien yhteensovittaminen — Asetus (EY) N:o 883/2004 — 7, 63 ja 64 artikla — Työttömyysetuudet — Työtön, joka menee toiseen jäsenvaltioon — Etuuksia koskevan oikeuden säilyttäminen — Kesto) . . 12

2018/C 166/16 Asia C-557/16: Unionin tuomioistuimen tuomio (toinen jaosto) 14.3.2018 (ennakkoratkaisupyyntö, jonka on esittänyt korkein hallinto-oikeus – Suomi) – Asia, jonka on pannut vireille Astellas Pharma GmbH (Ennakkoratkaisupyyntö — Direktiivi 2001/83/EY — Ihmisille tarkoitetut lääkkeet — 28 ja 29 artikla — Lääkettä koskeva hajautettu myyntilupamenettely — 10 artikla — Geneerinen lääke — Vertailulääkkeen dokumentaatiosuoja-aika — Osallistuvien jäsenvaltioiden toimivaltaisten viranomaisten toimivalta määrittää dokumentaatiosuoja-ajan alkamisajankohta — Osallistuvien jäsenvaltioiden tuomioistuinten toimivalta valvoa dokumentaatiosuoja-ajan alkamisajankohdan määrittämistä — Tehokas oikeussuoja — Euroopan unionin perusoikeuskirja — 47 artikla) 13

2018/C 166/17 Asia C-568/16: Unionin tuomioistuimen tuomio (viides jaosto) 22.3.2018 (ennakkoratkaisupyyntö, jonka on esittänyt Amtsgericht Nürtingen – Saksa) – Rikosoikeudenkäynti, jossa vastaajana on Faiz Rasool (Ennakkoratkaisupyyntö — Maksupalvelut — Direktiivi 2007/64/EY — 3 artiklan e ja o alakohta — 4 artiklan 3 alakohta — Liite — 2 kohta — Soveltamisala — Monitoimisten käteisautomaattien ylläpitäminen pelihalleissa — Kansallisten viranomaisten rangaistuskäytännön johdonmukaisuus — Laittomalla toiminnalla saatujen määrien menetetyksi määrääminen — Euroopan unionin perusoikeuskirja — 17 artikla) 14

2018/C 166/18 Asia C-575/16: Unionin tuomioistuimen tuomio (kuudes jaosto) 15.3.2018 – Euroopan komissio v. Tšekin tasavalta (Jäsenyysvelvoitteiden noudattamatta jättäminen — SEUT 49 artikla — Sijoittautumisvapaus — Notaarit — Kansalaisuusedellytys — SEUT 51 artikla — Liittyminen julkisen vallan käyttöön) 15

2018/C 166/19 Yhdistetyt asiat C-596/16 ja C-597/16: Unionin tuomioistuimen tuomio (suuri jaosto) 20.3.2018 (ennakkoratkaisupyynnöt, jotka on esittänyt Corte suprema di cassazione – Italia) – Enzo Di Puma v. Commissione Nazionale per le Società e la Borsa (Consob) (C-596/16) ja Commissione Nazionale per le Società e la Borsa (Consob) v. Antonio Zecca (C-597/16) (Ennakkoratkaisupyyntö — Direktiivi 2003/6/EY — Sisäpiirikaupat — Seuraamukset — Kansallinen lainsäädäntö, jossa säädetään hallinnollinen seuraamus ja rikosoikeudellinen seuraamus samasta teosta — Lopullisen rikostuomion oikeusvoima suhteessa hallinnolliseen menettelyyn — Lopullinen rikostuomio, joka on vapauttava sisäpiirikauppojen osalta — Seuraamusten tehokkuus — Euroopan unionin perusoikeuskirja — 50 artikla — Ne bis in idem -periaate — Hallinnollisen seuraamuksen rikosoikeudellinen luonne — Saman rikkomuksen olemassaolo — 52 artiklan 1 kohta — Ne bis in idem -periaatteen rajoitukset — Edellytykset) 15

2018/C 166/20 Asia C-104/17: Unionin tuomioistuimen tuomio (yhdeksäs jaosto) 15.3.2018 (ennakkoratkaisupyyntö, jonka on esittänyt Curtea de Apel Piteşti – Romania) – SC Cali Esprou SRL v. Administrația Fondului pentru Mediu (Ennakkoratkaisupyyntö — Direktiivi 94/62/EY — Pakkaukset ja pakkausjätteet — Jätteiden hyödyntäminen ja kierrätys — Maksu kansalliseen ympäristörahastoon — Pakattujen tuotteiden ja pakkausten saattaminen kansallisille markkinoille vaikuttamatta näihin tuotteisiin ja pakkauksiin — "Saastuttaja maksaa" -periaate — Saastuttajan ominaisuus) 16

2018/C 166/21 Yhdistetyt asiat C-133/17 ja C-134/17: Unionin tuomioistuimen tuomio (kymmenes jaosto) 21.3.2018 (ennakkoratkaisupyynnöt, jotka on esittänyt Curtea de Apel Cluj – Romania) – Dănuț Podilă ym. v. Societatea Națională de Transport Feroviar de Călători "CFR Călători" SA București (C-133/17) sekä Costel Nicușor Mucea v. SMDA Mureş Insolvency SPRL, joka toimii SC Industria Sârmei SA Câmpia Turziin konkurssipesän pesänhoitajana (C-134/17) (Ennakkoratkaisupyyntö — Direktiivi 89/391/ETY — Työntekijöiden turvallisuus ja terveys työssä — Työpaikan luokittelu työoloiltaan epätavalliseksi tai erityiseksi — Turvallisuus- ja terveysvaaroja työssä koskeva arviointi — Työnantajan velvollisuudet) 17

2018/C 166/22 Asia C-125/17: Unionin tuomioistuimen määräys (yhdeksäs jaosto) 22.2.2018 (ennakkoratkaisupyyntö, jonka on esittänyt Commissione tributaria provinciale di Roma – Italia) – Luigi Bisignani v. Agenzia delle Entrate – Direzione Provinciale 1 di Roma (Ennakkoratkaisupyyntö — Unionin tuomioistuimen työjärjestyksen 53 artiklan 2 kohta ja 99 artikla — Pääomien vapaa liikkuvuus — SEUT 64 ja SEUT 65 artikla — Direktiivi 2011/16/EU — Hallinnollinen yhteistyö verotuksen alalla — Pääomien siirto Vatikaanivaltioon — Velvollisuus ilmoittaa varojen siirrosta ulkomaille tai ulkomailta — Kumoaminen) 17

2018/C 166/23 Asia C-58/18: Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Justice de Paix du canton de Visé (Belgia) on esittänyt 30.1.2018 – Michel Schyns v. Belfius Banque SA 18

2018/C 166/24 Asia C-63/18: Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Tribunale Amministrativo Regionale per la Lombardia (Italia) on esittänyt 1.2.2018 – Vitali SpA v. Autostrade per l'Italia SpA 19

2018/C 166/25 Asia C-101/18: Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Consiglio di Stato (Italia) on esittänyt 12.2.2018 – Idi Srl v. Arcadis – Agenzia Regionale Campana Difesa Suolo 19

2018/C 166/26 Asia C-133/18: Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Tribunal administratif de Montreuil (Ranska) on esittänyt 20.2.2018 – Sea Chefs Cruise Services GmbH v. Ministre de l'Action et des Comptes publics 20

2018/C 166/27 Asia C-138/18: Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Vestre Landsret (Tanska) on esittänyt 22.2.2018 – Skatteministeriet v. Estron A/S 21

2018/C 166/28 Asia C-147/18: Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Audiencia Provincial de Almería (Espanja) on esittänyt 23.2.2018 – Banco Mare Nostrum S.A. v. Ignacio Jesús Berenguel Nieto ja Carmen Sonia Salinas López 21

2018/C 166/29 Asia C-154/18: Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Labour Court (Irlanti) on esittänyt 27.2.2018 – Tomás Horgan ja Claire Keegan v. Minister for Education & Skills, Minister for Finance, Minister for Public Expenditure & Reform, Irlanti ja Attorney General 22

2018/C 166/30 Asia C-159/18: Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Justice de paix du troisième canton de Charleroi (Belgia) on esittänyt 27.2.2018 – André Moens v. Ryanair Ltd 23

2018/C 166/31 Asia C-169/18: Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Court of Appeal (Irlanti) on esittänyt 2.3.2018 – Minister for Justice, Equality and Law Reform v. Atif Mahmood, Shabina Atif, Mohammed Ahsan, Mohammed Haroon, Nik Bibi Haroon sekä Noor Habib ym. 24

2018/C 166/32 Asia C-174/18: Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Tribunal de première instance de Liège (Belgia) on esittänyt 5.3.2018 – Jean Jacob ja Dominique Lennertz v. Belgian valtio 25

2018/C 166/33 Asia C-190/18: Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Justice de paix de Schaerbeek (Belgia) on esittänyt 13.3.2018 – Société nationale de chemins de fer belges (SNCB) v. Gherasim Sorin Rusu 25

Unionin yleinen tuomioistuin

2018/C 166/34 Asia T-80/16: Unionin yleisen tuomioistuimen tuomio 22.3.2018 – Shire Pharmaceuticals Ireland v. EMA (Ihmisille tarkoitetut lääkkeet — Hakemuksen harvinaislääkkeeksi määrittelemiseksi hyväksyminen — Huomattava hyöty — Euroopan lääkeviraston päätös, jolla kieltäydyttiin hyväksymästä hakemusta harvinaislääkkeeksi määrittelemiseksi — Asetuksen (EY) N:o 141/2000 3 artiklan 1 kohdan b alakohta sekä 5 artiklan 1, 2 ja 4 kohta) 27

2018/C 166/35 Asia T-581/16: Unionin yleisen tuomioistuimen tuomio 22.3.2018 – Popotas v. oikeusasiamies (Henkilöstö — Virkamiehet — Kiinnostuksenilmaisupyyntö — Euroopan oikeusasiamiehen toimiston pääsihteeri — Neuvoa-antavan komitean lausunto — Kyseisen lausunnon huomioimatta jättäminen — Valintamenettelyn menettelymääräysten rikkominen — Ilmeiset arviointivirheet — Yhdenvertainen kohtelu — Hyvän hallinnon periaate — Vastuu) 27

2018/C 166/36 Asia T-806/16: Unionin yleisen tuomioistuimen tuomio 22.3.2018 – Agricola J.M.v. EUIPO – Miguel Torres (CLOS DE LA TORRE) (EU-tavaramerkki — Väitemenettely — Hakemus sanamerkin CLOS DE LA TORRE rekisteröimiseksi EU-tavaramerkiksi — Aiempi EU-sanamerkki TORRES — Suhteellinen hylkäysperuste — Asetuksen (EY) N:o 207/2009 8 artiklan 1 kohdan b alakohta (josta on tullut asetuksen (EU) 2017/1001 8 artiklan 1 kohdan b alakohta) — Sekaannusvaara) 28

2018/C 166/37 Asia T-235/17: Unionin yleisen tuomioistuimen tuomio 22.3.2018 – Dometic Sweden v. EUIPO (MOBILE LIVING MADE EASY) (EU-tavaramerkki — Hakemus sanamerkin MOBILE LIVING MADE EASY rekisteröimiseksi EU-tavaramerkiksi — Ehdoton hylkäysperuste — Erottamiskyvyn puuttuminen — Asetuksen (EY) N:o 207/2009 7 artiklan 1 kohdan b alakohta (josta on tullut asetuksen (EU) 2017/1001 7 artiklan 1 kohdan b alakohta) — Perusteluvelvollisuus — Asetuksen N:o 207/2009 75 artikla (josta on tullut asetuksen 2017/1001 94 artikla)) 29

2018/C 166/38 Asia T-229/16: Unionin yleisen tuomioistuimen määräys 19.3.2018 – Pio De Bragança v. EUIPO – Ordem de São Miguel da Ala (QUIS UT DEUS) (EU-tavaramerkki — Menettämismenettely — EU-kuviomerkki QUIS UT DEUS — Tavaramerkin rekisteröinnin uudistamista koskevan hakemuksen puuttuminen — Tavaramerkin poistaminen rekisteristä rekisteröinnin voimassaoloajan päättyessä — Lausunnon antamisen raukeaminen) 29

2018/C 166/39 Asia T-822/16: Unionin yleisen tuomioistuimen määräys 16.3.2018 – Kik Textilien und Non Food v. EUIPO – FF Group Romania (_kix) (EU-tavaramerkki — Väitemenettely — Hakemus kuviomerkin _kix rekisteröimiseksi EU-tavaramerkiksi — Riidanalaisen päätöksen peruuttaminen — Oikeusriita on menettänyt kohteensa — Lausunnon antamisen raukeaminen — Työjärjestyksen 173 artiklan 1 ja 2 kohta — Muun osapuolen valituslautakunnassa väliintulo — Määräajan päätyttyä jätetty vastauskirjelmä) 30

2018/C 166/40 Asia T-130/17: Unionin yleisen tuomioistuimen määräys 15.3.2018 – Polskie Górnictwo Naftowe i Gazownictwo v. komissio (Kumoamiskanne — Maakaasun sisämarkkinat — Direktiivi 2009/73/EY — OPAL-kaasuputken käyttöä koskevien yksityiskohtaisten sääntöjen osalta kolmansien osapuolten verkkoon pääsyä ja tariffisääntelyä koskevista unionin säännöistä myönnettyjen vapautusten edellytysten muuttamisesta tehty komission päätös — Toimi ei koske kantajaa suoraan — Tutkimatta jättäminen) 31

2018/C 166/41 Asia T-134/17 R: Unionin yleisen tuomioistuimen presidentin määräys 20.3.2018 – Hércules Club de Fútbol v. komissio (Välitoimet — Oikeus tutustua asiakirjoihin — Asiakirjat, jotka koskevat komission päätöksentekoa edeltävää hallinnollista menettelyä, joka liittyy Espanjan kolmelle ammattilaisjalkapalloseuralle toteuttamaan valtiontukeen — Puolustautumisoikeudet — Tutustumisoikeuden epääminen — Välitoimihakemus — Kiireellisyysedellytys ei täyty) 32

2018/C 166/42 Asia T-108/18: Kanne 22.2.2018 – Universität Koblenz-Landau v. komissio ja EACEA 32

2018/C 166/43 Asia T-110/18: Kanne 22.2.2018 –Grange Backup Power v. komissio 33

2018/C 166/44 Asia T-136/18: Kanne 1.3.2018 – Kuota International v. EUIPO – Sintema Sport (K) 34

2018/C 166/45 Asia T-137/18: Kanne 2.3.2018 – Chrome Hearts v. EUIPO – Shenzhen Van St. Lonh Jewelry (Ristin kuva) 35

2018/C 166/46 Asia T-147/18: Kanne 1.3.2018 – APG Intercon ym. v. neuvosto ym. 36

2018/C 166/47 Asia T-148/18: Kanne 2.3.2018 – UE v. komissio 37

2018/C 166/48 Asia T-179/18: Kanne 7.3.2018 –Scordis, Papapetrou & Co ym. v. neuvosto ym. 37

2018/C 166/49 Asia T-183/18: Kanne 12.3.2018 – VL ym. v. parlamentti 38

2018/C 166/50 Asia T-187/18: Kanne 9.3.2018 – VP v Cedefop 39

2018/C 166/51 Asia T-188/18: Kanne 12.3.2018 – Papaconstantinou ym. v. neuvosto ym. 40

2018/C 166/52 Asia T-189/18: Kanne 15.3.2018 – Lipitalia 2000 ja Assograssi v. komissio 40

2018/C 166/53 Asia T-193/18: Kanne 19.3.2018 – Andreas Stihl v. EUIPO – Giro Travel (harmaan ja oranssin värin yhdistelmä) 42

2018/C 166/54 Asia T-194/18: Kanne 16.3.2018 – Rewe-Beteiligungs-Holding International v. EUIPO – Wessanen Benelux (BonNatura) 42

2018/C 166/55 Asia T-196/18: Kanne 20.3.2018 –Vital Capital Investments ym. v. neuvosto ym. 43

2018/C 166/56 Asia T-201/18: Kanne 23.3.2018 – Diusa Rendering ja Assograssi v. komissio 44

2018/C 166/57 Asia T-202/18: Kanne 23.3.2018 – Bruel v. komissio 45

2018/C 166/58 Asia T-209/18: Kanne 22.3.2018 – Porsche v. EUIPO – Autec (Moottoriajoneuvot) 46

2018/C 166/59 Asia T-210/18: Kanne 22.3.2018 – Porsche v. EUIPO – Autec (Henkilöautot) 46

2018/C 166/60 Asia T-213/18: Kanne 27.3.2018 – Brita v. EUIPO (Juomien valmistamiseen ja jakeluun käytetyn hanan muoto) 47

2018/C 166/61 Asia T-222/18: Kanne 23.3.2018 – Aliança – Vinhos de Portugal v. EUIPO – Lidl Stiftung (ALIANÇA VINHOS DE PORTUGAL) 48

2018/C 166/62 Asia T-684/17: Unionin yleisen tuomioistuimen määräys 13.3.2018 – Amorepacific v. EUIPO – Primavera Life (p primera Pure Sprout Energy) 49

IV

(Tiedotteet)

EUROOPAN UNIONIN TOIMIELINTEN, ELINTEN, TOIMISTOJEN JA VIRASTOJEN TIEDOTTEET

EUROOPAN UNIONIN TUOMIOISTUIN

Euroopan unionin tuomioistuimen viimeisimmät julkaisut *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*

(2018/C 166/01)

Viimeisin julkaisu

EUVL C 161, 7.5.2018

Luettelo aiemmista julkaisuista

EUVL C 152, 30.4.2018

EUVL C 142, 23.4.2018

EUVL C 134, 16.4.2018

EUVL C 123, 9.4.2018

EUVL C 112, 26.3.2018

EUVL C 104, 19.3.2018

Nämä tekstit ovat saatavilla:

EUR-Lex: http://eur-lex.europa.eu

V

(Ilmoitukset)

TUOMIOISTUINKÄSITTELYYN LIITTYVÄT MENETTELYT

UNIONIN TUOMIOISTUIN

Unionin tuomioistuimen tuomio (suuri jaosto) 20.3.2018 (ennakkoratkaisupyyntö, jonka on esittänyt Tribunale di Bergamo – Italia) – Rikosoikeudenkäynti, jossa vastaajana on Luca Menci

(Asia C-524/15) ([1])

(Ennakkoratkaisupyyntö — Arvonlisävero — Direktiivi 2006/112/EY — Maksettavan arvonlisäveron maksamatta jättäminen — Seuraamukset — Kansallinen lainsäädäntö, jossa säädetään hallinnollinen seuraamus ja rikosoikeudellinen seuraamus samasta teosta — Euroopan unionin perusoikeuskirja — 50 artikla — Ne bis in idem -periaate — Hallinnollisen seuraamuksen rikosoikeudellinen luonne — Saman rikkomuksen olemassaolo — 52 artiklan 1 kohta — Ne bis in idem -periaatteen rajoitukset — Edellytykset)

(2018/C 166/02)

Oikeudenkäyntikieli: italia

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Tribunale di Bergamo

Rikosoikeudenkäynnin asianosainen pääasiassa

Luca Menci

Muu osapuoli: Procura della Repubblica

Tuomiolauselma

1) *Euroopan unionin perusoikeuskirjan 50 artiklaa on tulkittava niin, ettei se ole esteenä sellaiselle kansalliselle säännöstölle, jonka mukaan henkilöä vastaan voidaan panna vireille rikosoikeudellinen menettely siitä syystä, ettei hän ole maksanut arvonlisäveroa laissa säädetyssä määräajassa, vaikka kyseiselle henkilölle on jo määrätty samasta teosta kyseisessä 50 artiklassa tarkoitettu luonteeltaan rikosoikeudellinen lainvoimainen hallinnollinen seuraamus, sillä edellytyksellä, että*

— *mainitulla säännöstöllä pyritään yleisen edun mukaiseen tavoitteeseen, joka on omiaan oikeuttamaan mainitunlaisen menettelyiden ja seuraamusten päällekkäisyyden, eli arvonlisäverorikkomusten torjumiseen, ja mainituilla menettelyillä ja seuraamuksilla on toisiaan täydentävä päämäärä,*

— *mainittu säännöstö sisältää sääntöjä, joilla varmistetaan yhteensovittaminen, joka rajaa menettelyjen päällekkäisyydestä kyseisille henkilöille aiheutuvan lisätaakan ehdottoman tarpeelliseen, ja*

— *mainitussa säännöstössä säädetään säännöistä, joilla voidaan varmistaa, että määrättyjen seuraamusten kokonaisuuden ankaruus rajataan siihen, mikä on kyseisen rikkomisen vakavuuteen nähden ehdottoman tarpeellista.*

2) *Kansallisen tuomioistuimen tehtävä on varmistaa, että kun kaikki pääasiassa kyseessä olevat olosuhteet otetaan huomioon, pääasiassa kyseessä olevan kansallisen säännöstön soveltamisesta ja siinä sallitusta menettelyiden ja seuraamusten päällekkäisyydestä kyseiselle henkilölle konkreettisesti aiheutuva taakka ei ole liiallinen kyseisen rikkomisen vakavuuteen nähden.*

(1) EUVL C 414, 14.12.2015.

Unionin tuomioistuimen tuomio (viides jaosto) 22.3.2018 (ennakkoratkaisupyyntö, jonka on esittänyt Lietuvos Aukščiausiasis Teismas – Liettua) – Asiat, jotka ovat panneet vireille Agnieška Anisimovienė ym. (C-688/15) ja Indėlių ir investicijų draudimas VĮ (C-109/16)

(Yhdistetyt asiat C-688/15 ja C-109/16) (1)

(Ennakkoratkaisupyyntö — Talletusten vakuusjärjestelmät ja sijoittajien korvausjärjestelmät — Direktiivi 94/19/EY — 1 artiklan 1 alakohta — Talletukset — Tavanomaisesta pankkitoiminnasta syntyneet väliaikaiset tilanteet — Direktiivi 97/9/EY — 2 artiklan 2 kohdan toinen alakohta — Varat, jotka ollaan velkaa tai jotka kuuluvat sijoittajalle ja joita säilytetään tämän lukuun sijoituspalveluyrityksessä sijoitustoimien yhteydessä — Luottolaitos, joka on siirtokelpoisten arvopapereiden liikkeeseenlaskija — Varat, jotka yksityiset henkilöt ovat luovuttaneet luottolaitokselle uusien siirtokelpoisten arvopapereiden merkintää varten — Direktiivin 2004/39/EY soveltaminen — Luottolaitoksen konkurssi ennen kyseessä olevien siirtokelpoisten arvopapereiden liikkeeseen laskua — Julkinen yhtiö, jonka tehtävänä on huolehtia talletusten vakuusjärjestelmistä ja sijoittajien korvausjärjestelmistä — Mahdollisuus vedota direktiiviin 94/19/EY ja direktiiviin 97/9/EY tällaista yhtiötä vastaan)

(2018/C 166/03)

Oikeudenkäyntikieli: liettua

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Lietuvos Aukščiausiasis Teismas

Pääasian asianosaiset

Agnieška Anisimovienė ym.

Muut osapuolet: bankas Snoras AB, selvitystilassa, Indėlių ir investicijų draudimas VĮ ja bankas Finasta AB (C-688/15)

Indėlių ir investicijų draudimas VĮ

Muut osapuolet: Alvydas Raišelis ja bankas Snoras AB, selvitystilassa (C-109/16)

Tuomiolauselma

1) *Sijoittajien korvausjärjestelmistä 3.3.1997 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 97/9/EY ja talletusten vakuusjärjestelmistä 30.5.1994 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 94/19/EY, sellaisena kuin se on muutettuna 11.3.2009 annetulla Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivillä 2009/14/EY, säännöksiä on tulkittava siten, että sellaisiin varoihin perustuvat saatavat, jotka on veloitettu yksityisillä luottolaitoksessa olevilta tileiltä ja siirretty mainitun luottolaitoksen nimiin avatuille tileille sellaisten uusien joukkovelkakirjojen merkintää varten, joiden liikkeeseenlaskijana tämän piti olla, tilanteessa, jossa näiden arvopapereiden liikkeeseenlaskua ei lopulta tapahtunut luottolaitoksen konkurssin vuoksi, kuuluvat sekä direktiivissä 97/9 säädettyjen, sijoittajien korvausjärjestelmien alaan että direktiivissä 94/19 säädettyjen, talletusten vakuusjärjestelmien alaan.*

2) *Direktiivin 97/9 2 artiklan 3 kohtaa on tulkittava siten, että tilanteessa, jossa saatavat kuuluvat sekä direktiivissä 94/19 säädettyjen, talletusten vakuusjärjestelmien että direktiivissä 97/9 säädettyjen, sijoittajien korvausjärjestelmien alaan, eikä kansallinen lainsäätäjä ole säätänyt tällaisten saatavien osoittamisesta jommankumman direktiivin mukaisen järjestelmän alaan, tuomioistuin, jonka käsiteltäväksi asia on saatettu, ei voi tämän säännöksen perusteella itse päättää siitä, kumpaan järjestelmään näiden saatavien haltijat voivat tukeutua. Tällaisessa tilanteessa saatavien haltijoiden on itse valittava, kummasta järjestelmästä, joista on kansallisessa lainsäädännössä säädetty näiden kahden direktiivin täytäntöönpanemiseksi, ne haluavat korvauksen.*

3) *Direktiivin 94/19 1 artiklan 1 alakohtaa sekä direktiivin 97/9 1 artiklan 4 alakohtaa ja 2 artiklan 2 kohdan toista alakohtaa on tulkittava siten, että yksityiset voivat vedota niihin kansallisessa tuomioistuimessa sellaisten korvausvaatimustensa tueksi, jotka on kohdistettu julkiseen yhtiöön, joka huolehtii jäsenvaltiossa talletusten vakuusjärjestelmistä ja sijoittajien korvausjärjestelmistä.*

([1]) EUVL C 106, 21.3.2016. EUVL C 156, 2.5.2016.

Unionin tuomioistuimen tuomio (suuri jaosto) 20.3.2018 – Euroopan komissio v. Itävallan tasavalta

(Asia C-187/16) ([1])

(Jäsenyysvelvoitteiden noudattamatta jättäminen — Direktiivit 92/50/ETY ja 2004/18/EY — Julkiset palveluhankinnat — Valtion painatuskeskus — Henkilöllisyysasiakirjojen ja muiden virallisten asiakirjojen valmistus — Yksityisoikeudellisen yrityksen valinta hankintasopimusten sopimuspuoleksi järjestämättä ensin hankintamenettelyä — Erityiset turvatoimenpiteet — Jäsenvaltioiden keskeisten turvallisuusetujen suojelu)

(2018/C 166/04)

Oikeudenkäyntikieli: saksa

Asianosaiset

Kantaja: Euroopan komissio (asiamiehet: A. Tokár ja B.-R. Killmann)

Vastaaja: Itävallan tasavalta (asiamies: M. Fruhmann)

Tuomiolauselma

1) *Itävallan tasavalta ei ole noudattanut julkisia palveluhankintoja koskevien sopimusten tekomenettelyjen yhteensovittamisesta 18.6.1992 annetun neuvoston direktiivin 92/50/ETY 4 artiklan 2 kohdan ja 8 artiklan, luettuna yhdessä tämän direktiivin 11–37 artiklan kanssa, eikä julkisia rakennusurakoita sekä julkisia tavara- ja palveluhankintoja koskevien sopimusten tekomenettelyjen yhteensovittamisesta 31.3.2004 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2004/18/EY 14 ja 20 artiklan, luettuna yhdessä tämän direktiivin 23–55 artiklan kanssa, mukaisia velvoitteitaan, kun se on suoraan valinnut Österreichische Staatsdruckerei GmbH:n sirulla varustettujen passien, pikapassien, oleskelulupien, henkilökorttien, luottokortin kokoisten ajokorttien ja luottokortin kokoisten rekisteröintitodistusten valmistamista koskevia palveluhankintoja koskevien sopimusten sopimuspuoleksi ilman Euroopan unionin laajuista tarjouspyyntöä ja pitänyt voimassa kansallisia säännöksiä, joissa hankintaviranomaiset velvoitetaan suoraan valitsemaan tämä yhtiö näitä palveluhankintoja koskevien sopimusten sopimuspuoleksi ilman unionin laajuista tarjouspyyntöä.*

2) *Kanne hylätään muilta osin.*

3) *Itävallan tasavalta vastaa omista oikeudenkäyntikuluistaan, ja se velvoitetaan korvaamaan neljä viidesosaa Euroopan komission oikeudenkäyntikuluista. Euroopan komissio vastaa yhdestä viidesosasta omia oikeudenkäyntikulujaan.*

(1) EUVL C 191, 30.5.2016.

Unionin tuomioistuimen tuomio (suuri jaosto) 13.3.2018 – Valittajana Industrias Químicas del Vallés SA ja muuna osapuolena Euroopan komissio

(Asia C-244/16 P) (1)

(Muutoksenhaku — Kasvinsuojeluaineet — Täytäntöönpanoasetus (EU) 2015/408 — Kasvinsuojeluaineiden markkinoille saattaminen ja korvattavien aineiden luettelon laatiminen — Metalaksyyli-tehoaineen sisällyttäminen tähän luetteloon — Kumoamiskanne — Tutkittavaksi ottaminen — SEUT 263 artiklan neljäs kohta — Sääntelytoimi, joka ei edellytä täytäntöönpanotoimenpiteitä — Henkilö, jota kyseinen toimi koskee erikseen)

(2018/C 166/05)

Oikeudenkäyntikieli: espanja

Asianosaiset

Valittaja: Industrias Químicas del Vallés SA (edustajat: C. Fernández Vicién, C. Vila Gisbert ja I. Moreno-Tapia Rivas, abogadas)

Muu osapuoli: Euroopan komissio (asiamiehet I. Galindo Martín ja P. Ondrůšek)

Tuomiolauselma

1) *Valitus hylätään.*

2) *Industrias Químicas del Vallés SA velvoitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.*

(1) EUVL C 260, 18.7.2016.

Unionin tuomioistuimen tuomio (kolmas jaosto) 15.3.2018 (ennakkoratkaisupyyntö, jonka on esittänyt Finanzgericht Düsseldorf – Saksa) – Deichmann SE v. Hauptzollamt Duisburg

(Asia C-256/16) (1)

(Ennakkoratkaisupyyntö — Tutkittavaksi ottaminen — Polkumyynnin torjunta — Unionin tuomioistuimen tuomion, jolla aikaisemmat asetukset on todettu pätemättömiksi, täytäntöön panemiseksi annetun asetuksen pätevyys — Täytäntöönpanovelvollisuus — Oikeusperusta — Asetus (EY) N:o 1225/2009 — 14 artikla — Polkumyyntitullien kantamista jäsenvaltioissa koskevien tekijöiden vahvistaminen — Kansallisten tulliviranomaisten velvoittaminen polkumyyntitullien palauttamisen lykkäämiseen — Pätemättömiksi todettujen asetusten antamista edeltävän menettelyn jatkaminen — 10 artikla — Taannehtivuuskielto — Yhteisön tullikoodeksi — 221 artikla — Vanhentuminen — 236 artikla — Liikaa maksettujen tullien palauttaminen)

(2018/C 166/06)

Oikeudenkäyntikieli: saksa

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Finanzgericht Düsseldorf

Pääasian asianosaiset

Kantaja: Deichmann SE

Vastaaja: Hauptzollamt Duisburg

Tuomiolauselma

Ennakkoratkaisukysymyksen tarkastelussa ei ole tullut esiin seikkoja, jotka voisivat vaikuttaa menettelyn vahvistamisesta kiinalaisten ja vietnamilaisten vientiä harjoittavien tuottajien esittämien tiettyjen markkinatalouskohtelua ja yksilöllistä kohtelua koskevien pyyntöjen arvioimiseksi sekä unionin tuomioistuimen yhdistetyissä asioissa C-659/13 ja C-34/14 antaman tuomion täytäntöön panemisesta 17.2.2016 annetun komission täytäntöönpanoasetuksen (EU) 2016/223 pätevyyteen.

(1) EUVL C 260, 18.7.2016.

Unionin tuomioistuimen tuomio (ensimmäinen jaosto) 22.3.2018 (ennakkoratkaisupyynnöt, jotka on esittänyt Conseil d'État – Ranska) – Marc Jacob v. Ministre des Finances et des Comptes publics (C-327/16) ja Ministre des Finances et des Comptes publics v. Marc Lassus (C-421/16)

(Yhdistetyt asiat C-327/16 ja C-421/16) (1)

(Ennakkoratkaisupyyntö — Välitön verotus — Sijoittautumisvapaus — Eri valtioissa olevia yhtiöitä koskevat sulautumiset, diffuusiot, varojensiirrot ja osakkeidenvaihdot — Direktiivi 90/434/ETY — 8 artikla — Arvopapereiden vaihto — Arvopapereiden vaihtoon liittyvä arvonnousu — Verotuksen lykkääminen — Vastaanotettujen arvopapereiden myöhemmän luovutuksen yhteydessä aiheutuvat luovutustappiot — Asuinvaltion verotusvalta — Kohtelun erilaisuus — Oikeuttaminen — Jäsenvaltioiden välisen verotusvallan jaon säilyttäminen)

(2018/C 166/07)

Oikeudenkäyntikieli: ranska

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Conseil d'État

Pääasian asianosaiset

Valittajat: Marc Jacob (C-327/16) ja Ministre des Finances et des Comptes publics (C-421/16)

Vastapuolet: Ministre des Finances et des Comptes publics (C-327/16) ja Marc Lassus (C-421/16)

Tuomiolauselma

1) *Eri jäsenvaltioissa olevia yhtiöitä koskeviin sulautumisiin, diffuusioihin, varojensiirtoihin ja osakkeidenvaihtoihin sovellettavasta yhteisestä verojärjestelmästä 23.7.1990 annetun neuvoston direktiivin 90/434/ETY, sellaisena kuin se on muutettuna Norjan kuningaskunnan, Itävallan tasavallan, Suomen tasavallan ja Ruotsin kuningaskunnan liittymisehdoista tehdyllä asiakirjalla, jota on tarkistettu Euroopan unionin neuvoston 1.1.1995 tekemällä päätöksellä 95/1/EY, Euratom, EHTY, 8 artiklaa on tulkittava siten, ettei se ole esteenä jäsenvaltion lainsäädännölle, jonka mukaan arvopapereiden vaihdossa syntynyt arvonnousu todetaan kyseisen vaihdon yhteydessä mutta arvonnousun verotusta lykätään siihen vuoteen, jonka aikana veronmaksun lykkäyksen päättävä tapahtuma, tässä tapauksessa vaihdossa saatujen arvopapereiden luovutus, toteutuu.*

2) *Direktiivin 90/434, sellaisena kuin se on muutettuna Norjan kuningaskunnan, Itävallan tasavallan, Suomen tasavallan ja Ruotsin kuningaskunnan liittymisehdoista tehdyllä asiakirjalla, jota on tarkistettu päätöksellä 95/1, 8 artiklaa on tulkittava siten, ettei se ole esteenä jäsenvaltion lainsäädännölle, jonka mukaan arvopapereiden vaihdossa syntyneestä arvonnoususta, jonka verotusta on lykätty, kannetaan vero, kun vaihdon yhteydessä saadut arvopaperit luovutetaan edelleen, vaikka luovutus ei kuulu kyseisen jäsenvaltion verotusvaltaan.*

3) *SEUT 49 artiklaa on tulkittava siten, että se on esteenä jäsenvaltion lainsäädännölle, jonka mukaan tilanteessa, jossa vaihdossa saatujen arvopapereiden myöhempi luovutus ei kuulu kyseisen jäsenvaltion verotusvaltaan, arvonnoususta, jonka verotusta on lykätty, kannetaan veroa tämän luovutuksen yhteydessä ottamatta huomioon tässä yhteydessä mahdollisesti syntyvää luovutustappiota, vaikka tällainen luovutustappio otetaan huomioon silloin, kun arvopaperit omistavan verovelvollisen verotuksellinen kotipaikka on mainitussa jäsenvaltiossa luovutuksen ajankohtana. Jäsenvaltioiden on säädettävä luovutustappion vähentämistä ja laskentaa koskevista yksityiskohtaisista säännöistä unionin oikeutta ja tässä tapauksessa erityisesti sijoittautumisvapautta noudattaen.*

(1) EUVL C 305, 22.8.2016. EUVL C 392, 24.10.2016.

Unionin tuomioistuimen tuomio (ensimmäinen jaosto) 15.3.2018 (ennakkoratkaisupyyntö, jonka on esittänyt Conseil d'État – Ranska) – Christian Picart v. Ministre des Finances et des Comptes publics

(Asia C-355/16) (1)

(Ennakkoratkaisupyyntö — Euroopan yhteisön ja sen jäsenvaltioiden sekä Sveitsin valaliiton sopimus henkilöiden vapaasta liikkuvuudesta — Välitön verotus — Asuinpaikan siirtäminen jäsenvaltiosta Sveitsiin — Alkuperäiseen asuinvaltioon sijoittautuneissa yhtiöissä omistettujen merkittävien omistusosuuksien realisoitumattoman arvonnousun verotus asuinpaikan siirtämisen yhteydessä — Sopimuksen soveltamisala)

(2018/C 166/08)

Oikeudenkäyntikieli: ranska

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Conseil d'État

Pääasian asianosaiset

Valittaja: Christian Picart

Vastapuoli: Ministre des Finances et des Comptes publics

Tuomiolauselma

Koska pääasiassa kyseessä olevan kaltainen tilanne ei kuulu henkilöiden vapaasta liikkuvuudesta tehdyssä Euroopan yhteisön ja sen jäsenvaltioiden sekä Sveitsin valaliiton välisessä sopimuksessa, joka allekirjoitettiin Luxemburgissa 21.6.1999, tarkoitetun itsenäisen ammatinharjoittajan käsitteen henkilölliseen soveltamisalaan, tämän sopimuksen määräyksiä on tulkittava siten, etteivät ne ole esteenä pääasiassa kyseessä olevan kaltaiselle tämän sopimuksen osapuolena olevan valtion lainsäädännölle, jossa säädetään – kun luonnollinen henkilö siirtää asuinpaikkansa tästä valtiosta toiseen kyseisen sopimuksen osapuolena olevaan valtioon jatkaen taloudellista toimintaansa ensimmäisessä valtiossa palaamatta ammattitoimintansa harjoittamispaikasta asuinpaikkaansa päivittäin tai vähintään kerran viikossa –, että tämän henkilön ensimmäisen valtion oikeuden soveltamisalaan kuuluvissa yhtiöissä omistamien merkittävien omistusosuuksien realisoitumatonta arvonnousua verotetaan välittömästi tämän asuinpaikan siirtämisen yhteydessä, ja jossa sallitaan verosaatavan perinnän lykkääminen ainoastaan sillä edellytyksellä, että kyseisen verosaatavan perinnän varmistamiseksi annetaan vakuudet, kun taas henkilöä, jolla on myös tällaisia omistusosuuksia mutta joka asuu edelleen ensimmäisessä valtiossa, verotetaan vasta näiden omistusosuuksien luovutushetkellä.

(1) EUVL C 335, 12.9.2016.

Unionin tuomioistuimen tuomio (suuri jaosto) 13.3.2018 – Valittajana European Union Copper Task Force ja muuna osapuolena Euroopan komissio

(Asia C-384/16 P) ([1])

(Muutoksenhaku — Kasvinsuojeluaineet — Täytäntöönpanoasetus (EU) 2015/408 — Kasvinsuojeluaineiden markkinoille saattaminen ja korvattavien aineiden luettelon laatiminen — Tehoaineen kupariyhdisteet sisällyttäminen tähän luetteloon — Kumoamiskanne — Tutkittavaksi ottaminen — SEUT 263 artiklan neljäs kohta — Sääntelytoimi, joka ei edellytä täytäntöönpanotoimenpiteitä — Henkilö, jota kyseinen toimi koskee erikseen)

(2018/C 166/09)

Oikeudenkäyntikieli: englanti

Asianosaiset

Valittaja: European Union Copper Task Force (edustajat: C. Fernández Vicién, C. Vila Gisbert, I. Moreno-Tapia Rivas, abogadas, ja M. Miserendino, abogado)

Muu osapuoli: Euroopan komissio (asiamiehet: A. Lewis ja P. Ondrůšek)

Tuomiolauselma

1) *Valitus hylätään.*

2) *European Union Copper Task Force velvoitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.*

([1]) EUVL C 314, 29.8.2016.

Unionin tuomioistuimen tuomio (kymmenes jaosto) 15.3.2018 (ennakkoratkaisupyyntö, jonka on esittänyt Tribunal Superior de Justicia de Castilla y León – Espanja) – Instituto Nacional de la Seguridad Social (INSS) ja Tesorería General de la Seguridad Social (TGSS) v. José Blanco Marqués

(Asia C-431/16) ([1])

(Ennakkoratkaisupyyntö — Siirtotyöläisten sosiaaliturva — Asetus (ETY) N:o 1408/71 — 12 ja 46 a – 46 c artikla — Samanlaiset etuudet — Käsite — Päällekkäisyyttä estävä sääntö — Käsite — Edellytykset — Kansallinen oikeussääntö, jossa säädetään pysyvän täyden työkyvyttömyyden perusteella maksettavaa eläkettä täydentävästä etuudesta vähintään 55-vuotiaille työntekijöille — Täydentävän etuuden maksamisen keskeyttäminen, jos työntekijä on työssä tai saa vanhuuseläkettä)

(2018/C 166/10)

Oikeudenkäyntikieli: espanja

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Tribunal Superior de Justicia de Castilla y León

Pääasian asianosaiset

Valittajat: Instituto Nacional de la Seguridad Social (INSS) ja Tesorería General de la Seguridad Social (TGSS)

Vastapuoli: José Blanco Marqués

Tuomiolauselma

1) *Pääasiassa kyseessä olevan kaltainen kansallinen säännös, jonka mukaan pysyvän täyden työkyvyttömyyden perusteella maksettavaa eläkettä täydentävän etuuden maksaminen keskeytetään siksi ajaksi, jona tämän etuuden saaja saa vanhuuseläkettä toisesta jäsenvaltiosta tai Sveitsistä, on sosiaaliturvajärjestelmän soveltamisesta yhteisön alueella liikkuviin palkattuihin työntekijöihin, itsenäisiin ammatinharjoittajiin ja heidän perheenjäseniinsä 14.6.1971 annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 1408/71, sellaisena kuin se on muutettuna ja ajan tasalle saatettuna 2.12.1996 annetulla neuvoston asetuksella (EY) N:o 118/97, sellaisena kuin se on muutettuna 17.6.2008 annetulla Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksella (EY) N:o 592/2008, 12 artiklan 2 kohdassa tarkoitettu etuuksien pienentämistä koskeva säännös.*

2) *Asetuksen N:o 1408/71, sellaisena kuin se on muutettuna ja ajan tasalle saatettuna asetuksella N:o 118/97, sellaisena kuin se on muutettuna asetuksella N:o 592/2008, 46 a artiklan 3 kohdan a alakohtaa on tulkittava siten, että siinä mainittu käsite "ensiksi mainitun jäsenvaltion lainsäädännössä" on ymmärrettävä niin, että se kattaa myös kansallisen ylimmän tuomioistuimen kansallisesta lain säännöksestä tekemän tulkinnan.*

3) *Pääasiassa kyseessä olevan kaltaisen, pysyvän täyden työkyvyttömyyden perusteella maksettavaa eläkettä täydentävän etuuden, joka on myönnetty työntekijälle jäsenvaltion lainsäädännön nojalla, ja saman työntekijän Sveitsistä saaman vanhuuseläkkeen on katsottava olevan asetuksessa N:o 1408/71, sellaisena kuin se on muutettuna ja ajan tasalle saatettuna asetuksella N:o 118/97, sellaisena kuin se on muutettuna asetuksella N:o 592/2008, tarkoitetulla tavalla samanlaisia.*

4) *Asetuksen N:o 1408/71, sellaisena kuin se on muutettuna ja ajan tasalle saatettuna asetuksella N:o 118/97, sellaisena kuin se on muutettuna asetuksella N:o 592/2008, 46 b artiklan 2 kohdan a alakohtaa on tulkittava siten, että yleisestä sosiaaliturvajärjestelmästä suoritettavista etuuksista 21.6.1972 annetun lain 24/1972 soveltamisesta 23.6.1972 annetun asetuksen 1646/1972 (Decreto 1646/1972 para la aplicación de la ley 24/1972, de 21 de junio, en materia de prestaciones del Régimen General de la Seguridad Social) 6 §:stä johtuvan säännön kaltaista päällekkäisyyttä estävää kansallista sääntöä ei voida soveltaa etuuteen, joka lasketaan asetuksen N:o 1408/71 46 artiklan 1 kohdan a alakohdan i alakohdan mukaisesti, jos tätä etuutta ei mainita mainitun asetuksen liitteessä IV olevassa D osassa.*

([1]) EUVL C 402, 31.10.2016.

Unionin tuomioistuimen tuomio (ensimmäinen jaosto) 15.3.2018 (ennakkoratkaisupyyntö, jonka on esittänyt High Court – Irlanti) – North East Pylon Pressure Campaign Ltd ja Maura Sheehy v. An Bord Pleanála, Minister for Communications, Energy and Natural Resources, Irlanti ja Attorney General

(Asia C-470/16) ([1])

(Ennakkoratkaisupyyntö — Tiettyjen hankkeiden ympäristövaikutusten arviointi — Direktiivi 2011/92/EU — Siihen yleisöön kuuluvien muutoksenhakuoikeus, jota asia koskee — Ennenaikaisesti nostettu kanne — Käsitteet "niin kallis, että se olisi esteenä menettelyyn osallistumiselle" ja "yleisön osallistumista koskevien direktiivin säännösten soveltamisalaan kuuluvat päätökset, toimet tai laiminlyönnit" — Århusin yleissopimuksen sovellettavuus)

(2018/C 166/11)

Oikeudenkäyntikieli: englanti

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

High Court

Pääasian asianosaiset

Kantajat: North East Pylon Pressure Campaign Ltd ja Maura Sheehy

Vastaajat: An Bord Pleanála, Minister for Communications, Energy and Natural Resources, Irlanti ja Attorney General

Muu osapuoli: EirGrid plc

Tuomiolauselma

1) *Tiettyjen julkisten ja yksityisten hankkeiden ympäristövaikutusten arvioinnista 13.12.2011 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2011/92/EU 11 artiklan 4 kohtaa on tulkittava siten, että vaatimusta siitä, etteivät tietyt tuomioistuinmenettelyt ole niin kalliita, että tämä estäisi niihin osallistumisen, sovelletaan pääasiassa kyseessä olevan kaltaiseen jäsenvaltion tuomioistuimessa käytävään menettelyyn, jossa ratkaistaan, voidaanko maankäyttöä koskevan lupamenettelyn kuluessa antaa lupa kanteen nostamiseen, ja näin on sitäkin suuremmalla syyllä siinä tapauksessa, että kyseinen jäsenvaltio ei ole säätänyt siitä, missä vaiheessa kanne voidaan nostaa.*

2) *Silloin kun kantaja esittää samalla sekä kanneperusteita, joiden mukaan ympäristöä koskevassa päätöksentekomenettelyssä on rikottu yleisön osallistumista koskevia sääntöjä, että perusteita, joiden mukaan asiassa on rikottu muita sääntöjä, direktiivin 2011/92 11 artiklan 4 kohdassa säädettyä vaatimusta siitä, etteivät tietyt tuomioistuinmenettelyt ole niin kalliita, että tämä olisi esteenä niihin osallistumiselle, sovelletaan vain niihin oikeudenkäyntikuluihin, jotka liittyvät siihen osaan kannetta, jossa on nojauduttu yleisön osallistumista koskevien sääntöjen rikkomiseen.*

3) *Tiedon saannista, yleisön osallistumisoikeudesta päätöksentekoon sekä muutoksenhaku- ja vireillepano-oikeudesta ympäristöasioissa Århusissa 25.6.1998 tehdyn yleissopimuksen, joka hyväksyttiin Euroopan yhteisön puolesta 17.2.2005 tehdyllä neuvoston päätöksellä 2005/370/EY, 9 artiklan 3 ja 4 kappaletta on tulkittava siten, että vaatimusta siitä, etteivät tietyt tuomioistuinmenettelyt ole niin kalliita, että tämä olisi esteenä niihin osallistumiselle, sovelletaan tehokkaan oikeussuojan turvaamiseksi unionin ympäristölainsäädännön alaan kuuluvissa kysymyksissä oikeusriidan siihen osaan, jota tämä vaatimus, sellaisena kuin se on direktiivin 2011/92 nojalla muotoiltu tuomiolauselman toisessa kohdassa annetussa vastauksessa, ei koske, siltä osin kuin kantajan tarkoituksena on ollut tällä tavoin taata kansallisen ympäristölainsäädännön noudattaminen. Näillä yleissopimuksen määräyksillä ei ole välitöntä oikeusvaikutusta, mutta kansallisen tuomioistuimen on omaksuttava kansallisesta prosessioikeudesta tulkinta, joka on niin pitkälle kuin mahdollista niiden mukainen.*

4) *Jäsenvaltio ei voi poiketa tiedon saannista, yleisön osallistumisoikeudesta päätöksentekoon sekä muutoksenhaku- ja vireillepano-oikeudesta ympäristöasioissa tehdyn yleissopimuksen 9 artiklan 4 kappaleessa ja direktiivin 2011/92 11 artiklan 4 kohdassa asetetusta vaatimuksesta, jonka mukaan tietyt tuomioistuinmenettelyt eivät saa olla niin kalliita, että tämä olisi esteenä menettelyyn osallistumiselle, silloin kun kanne todetaan aiheettomaksi tai se katsotaan nostetuksi kiusantekotarkoituksessa taikka kun kansallisen ympäristölainsäädännön väitetyn rikkomisen ja ympäristövahingon välillä ei ole yhteyttä.*

(1) EUVL C 428, 21.11.2016.

Unionin tuomioistuimen tuomio (ensimmäinen jaosto) 14.3.2018 (ennakkoratkaisupyyntö, jonka on esittänyt Oberlandesgericht Innsbruck – Itävalta) – Georg Stollwitzer v. ÖBB Personenverkehr AG

(Asia C-482/16) (1)

(Ennakkoratkaisupyyntö — Sosiaalipolitiikka — SEUT 45 artikla — Ikään perustuvan syrjinnän kiellon periaate — Euroopan unionin perusoikeuskirja — 21 artiklan 1 kohta — Direktiivi 2000/78/EY — 2, 6 ja 16 artikla — Uralla etenemistä koskeva viitepäivämäärä — Jäsenvaltion syrjivä säännöstö, jonka mukaan ennen 18 vuoden ikää täyttyneet työskentelyjaksot jätetään huomiotta palkan määrittämisessä — Yhdenvertaisen kohtelun periaatteen vastaisten säännösten ja määräysten kumoaminen)

(2018/C 166/12)

Oikeudenkäyntikieli: saksa

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Oberlandesgericht Innsbruck

Pääasian asianosaiset

Valittaja: Georg Stollwitzer

Vastapuoli: ÖBB Personenverkehr AG

Tuomiolauselma

SEUT 45 artiklaa sekä yhdenvertaista kohtelua työssä ja ammatissa koskevista yleisistä puitteista 27.11.2000 annetun neuvoston direktiivin 2000/78/EY 2, 6 ja 16 artiklaa on tulkittava siten, etteivät ne ole esteenä pääasiassa kyseessä olevan kaltaiselle kansalliselle säännöstölle, jossa – sellaisen kansallisen säännöstön, jossa luokiteltaessa yrityksen työntekijöitä palkka-asteikossa otetaan huomioon vain 18 vuoden iän täyttymisen jälkeiset työskentelykaudet, soveltamisesta aiheutuneen ikään perustuvan syrjinnän lopettamiseksi – poistetaan taannehtivasti ja kaikkien mainittujen työntekijöiden osalta kyseinen ikäraja mutta sallitaan vain sellaisen kokemuksen huomioon ottaminen, joka on hankittu samalla talouden alalla toimivissa yrityksissä.

(1) EUVL C 428, 21.11.2016.

Unionin tuomioistuimen tuomio (toinen jaosto) 21.3.2018 (ennakkoratkaisupyyntö, jonka on esittänyt Najvyšší súd Slovenskej republiky – Slovakia) – Volkswagen AG v. Finančné riaditeľstvo Slovenskej republiky

(Asia C-533/16) (1)

(Ennakkoratkaisupyyntö — Yhteinen arvonlisäverojärjestelmä — Direktiivi 2006/112/EY — 167 – 171 artikla — Arvonlisäveron vähennysoikeus — Palautusjäsenvaltioon sijoittautumattomien verovelvollisten oikeus arvonlisäveron palauttamiseen — 178 artiklan a alakohta — Arvonlisäveron vähennysoikeuden käyttämistä koskevat yksityiskohtaiset säännöt — Direktiivi 2008/9/EY — Arvonlisäveron palauttamista koskevat yksityiskohtaiset säännöt — Preklusiivinen määräaika — Verotuksen neutraalisuuden periaate — Arvonlisäveron maksaminen ja laskuttaminen useita vuosia kyseessä olevan tavaroiden luovutuksen jälkeen — Palautuksensaantioikeuden epääminen tavaroiden luovutusajankohdasta alkaneen preklusiivisen määräajan päättymisen takia)

(2018/C 166/13)

Oikeudenkäyntikieli: slovakki

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Najvyšší súd Slovenskej republiky

Pääasian asianosaiset

Valittaja: Volkswagen AG

Vastapuoli: Finančné riaditeľstvo Slovenskej republiky

Tuomiolauselma

Unionin oikeutta on tulkittava siten, että se on esteenä jäsenvaltion lainsäädännölle, jonka mukaan pääasiassa kyseessä olevan kaltaisessa tilanteessa, jossa arvonlisävero on laskutettu verovelvolliselta ja jossa tämä on maksanut sen useita vuosia kyseessä olevan tavaroiden luovutuksen jälkeen, oikeus arvonlisäveron palautukseen evätään sillä perusteella, että mainitun lainsäädännön mukainen preklusiivinen määräaika kyseisen oikeuden käyttämiselle oli alkanut kulua luovutuspäivästä ja oli päättynyt ennen palautushakemuksen esittämistä.

(1) EUVL C 22, 23.1.2017.

Unionin tuomioistuimen tuomio (suuri jaosto) 20.3.2018 (ennakkoratkaisupyyntö, jonka on esittänyt Corte suprema di cassazione – Italia) – Garlsson Real Estate SA, selvitystilassa, Stefano Ricucci ja Magiste International SA v. Commissione Nazionale per le Società e la Borsa (Consob)

(Asia C-537/16) ([1])

(Ennakkoratkaisupyyntö — Direktiivi 2003/6/EY — Markkinoiden manipulointi — Seuraamukset — Kansallinen lainsäädäntö, jossa säädetään hallinnollinen seuraamus ja rikosoikeudellinen seuraamus samasta teosta — Euroopan unionin perusoikeuskirja — 50 artikla — Ne bis in idem -periaate — Hallinnollisen seuraamuksen rikosoikeudellinen luonne — Saman rikkomuksen olemassaolo — 52 artiklan 1 kohta — Ne bis in idem -periaatteen rajoitukset — Edellytykset)

(2018/C 166/14)

Oikeudenkäyntikieli: italia

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Corte suprema di cassazione

Pääasian asianosaiset

Valittajat: Garlsson Real Estate SA, selvitystilassa, Stefano Ricucci ja Magiste International SA

Vastapuoli: Commissione Nazionale per le Società e la Borsa (Consob)

Tuomiolauselma

1) *Euroopan unionin perusoikeuskirjan 50 artiklaa on tulkittava niin, että se on esteenä kansalliselle säännöstölle, jossa sallitaan luonteeltaan rikosoikeudellista hallinnollista seuraamusmaksua koskevan menettelyn toteuttaminen kyseistä henkilöä vastaan sellaisen lainvastaisen markkinoiden manipuloinnin vuoksi, josta hänelle on jo annettu lainvoimainen rikostuomio, kun mainitun rikostuomion on yhteiskunnalle rikkomuksesta aiheutunut vahinko huomioiden katsottava olevan omiaan rankaisemaan rikkomuksesta tehokkaasti, oikeasuhteisesti ja varoittavasti.*

2) *Euroopan unionin perusoikeuskirjan 50 artiklassa taattu ne bis in idem -periaate antaa yksityisille pääasiassa kyseessä olevan kaltaisessa oikeusriidassa välittömästi sovellettavan oikeuden.*

([1]) EUVL C 22, 23.1.2017.

Unionin tuomioistuimen tuomio (ensimmäinen jaosto) 21.3.2018 (ennakkoratkaisupyyntö, jonka on esittänyt Centrale Raad van Beroep – Alankomaat) – Centrale Raad van Beroep v. Raad van bestuur van het Uitvoeringsinstituut werknemersverzekeringen

(Asia C-551/16) ([1])

(Ennakkoratkaisupyyntö — Sosiaaliturva — Euroopan yhteisön ja Sveitsin valaliiton välinen sopimus — Sosiaaliturvajärjestelmien yhteensovittaminen — Asetus (EY) N:o 883/2004 — 7, 63 ja 64 artikla — Työttömyysetuudet — Työtön, joka menee toiseen jäsenvaltioon — Etuuksia koskevan oikeuden säilyttäminen — Kesto)

(2018/C 166/15)

Oikeudenkäyntikieli: hollanti

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Centrale Raad van Beroep

Pääasian asianosaiset

Valittaja: Centrale Raad van Beroep

Vastapuoli: Raad van bestuur van het Uitvoeringsinstituut werknemersverzekeringen

Tuomiolauselma

Sosiaaliturvajärjestelmien yhteensovittamisesta 29.4.2004 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 883/2004 64 artiklan 1 kohdan c alakohtaa on tulkittava siten, ettei se ole esteenä pääasiassa kyseessä olevan kaltaiselle kansalliselle toimenpiteelle, jolla velvoitetaan toimivaltainen laitos lähtökohtaisesti hylkäämään kaikki hakemukset työttömyysetuuksien maastavientiajanjakson pidentämisestä yli kolmeen kuukauteen, ellei mainittu laitos katso, että hakemuksen hylkääminen johtaisi kohtuuttomaan tulokseen.

(1) EUVL C 30, 30.1.2017.

Unionin tuomioistuimen tuomio (toinen jaosto) 14.3.2018 (ennakkoratkaisupyyntö, jonka on esittänyt korkein hallinto-oikeus – Suomi) – Asia, jonka on pannut vireille Astellas Pharma GmbH

(Asia C-557/16) (1)

(Ennakkoratkaisupyyntö — Direktiivi 2001/83/EY — Ihmisille tarkoitetut lääkkeet — 28 ja 29 artikla — Lääkettä koskeva hajautettu myyntilupamenettely — 10 artikla — Geneerinen lääke — Vertailulääkkeen dokumentaatiosuoja-aika — Osallistuvien jäsenvaltioiden toimivaltaisten viranomaisten toimivalta määrittää dokumentaatiosuoja-ajan alkamisajankohta — Osallistuvien jäsenvaltioiden tuomioistuinten toimivalta valvoa dokumentaatiosuoja-ajan alkamisajankohdan määrittämistä — Tehokas oikeussuoja — Euroopan unionin perusoikeuskirja — 47 artikla)

(2018/C 166/16)

Oikeudenkäyntikieli: suomi

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Korkein hallinto-oikeus

Pääasian asianosaiset

Astellas Pharma GmbH

Muut osapuolet: Helm AG ja Lääkealan turvallisuus- ja kehittämiskeskus (Fimea)

Tuomiolauselma

1) *Ihmisille tarkoitettuja lääkkeitä koskevista yhteisön säännöistä 6.11.2001 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2001/83/EY, sellaisena kuin se on muutettuna 25.10.2012 annetulla Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivillä 2012/26/EU, 28 artiklaa ja 29 artiklan 1 kohtaa on tulkittava siten, että geneeristä lääkettä koskevaan hajautettuun myyntilupamenettelyyn osallistuvan jäsenvaltion toimivaltainen viranomainen ei voi itse määrittää vertailulääkkeen dokumentaatiosuoja-ajan alkamisajankohtaa, kun se tekee kyseisen direktiivin 28 artiklan 5 kohdan nojalla päätöksensä mainitun geneerisen lääkkeen saattamisesta markkinoille kyseisessä jäsenvaltiossa.*

2) *Direktiivin 2001/83, sellaisena kuin se on muutettuna direktiivillä 2012/26, 10 artiklaa, luettuna yhdessä Euroopan unionin perusoikeuskirjan 47 artiklan kanssa, on tulkittava siten, että hajautettuun myyntilupamenettelyyn osallistuneen jäsenvaltion tuomioistuimella, johon vertailulääkkeen myyntiluvan haltija on valittanut kyseisen jäsenvaltion toimivaltaisen viranomaisen päätöksestä myöntää myyntilupa geneeriselle lääkkeelle kyseisessä jäsenvaltiossa, on toimivalta tutkia vertailulääkkeen dokumentaatiosuoja-ajan alkamisajankohdan määrittäminen. Sen sijaan kyseisellä tuomioistuimella ei ole toimivaltaa selvittää, onko vertailulääkkeelle toisessa jäsenvaltiossa myönnetty alkuperäinen myyntilupa myönnetty kyseisen direktiivin mukaisesti.*

(1) EUVL C 22, 23.1.2017.

Unionin tuomioistuimen tuomio (viides jaosto) 22.3.2018 (ennakkoratkaisupyyntö, jonka on esittänyt Amtsgericht Nürtingen – Saksa) – Rikosoikeudenkäynti, jossa vastaajana on Faiz Rasool

(Asia C-568/16) (1)

(Ennakkoratkaisupyyntö — Maksupalvelut — Direktiivi 2007/64/EY — 3 artiklan e ja o alakohta — 4 artiklan 3 alakohta — Liite — 2 kohta — Soveltamisala — Monitoimisten käteisautomaattien ylläpitäminen pelihalleissa — Kansallisten viranomaisten rangaistuskäytännön johdonmukaisuus — Laittomalla toiminnalla saatujen määrien menetetyksi määrääminen — Euroopan unionin perusoikeuskirja — 17 artikla)

(2018/C 166/17)

Oikeudenkäyntikieli: saksa

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Amtsgericht Nürtingen

Rikosoikeudenkäynnin asianosainen pääasiassa

Faiz Rasool

Muu osapuoli: Rasool Entertainment GmbH

Tuomiolauselma

Maksupalveluista sisämarkkinoilla, direktiivien 97/7/EY, 2002/65/EY, 2005/60/EY ja 2006/48/EY muuttamisesta ja direktiivin 97/5/EY kumoamisesta 13.11.2007 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2007/64/EY 4 artiklan 3 alakohtaa, luettuna yhdessä direktiivin liitteessä olevan 2 kohdan kanssa, on tulkittava siten, että pelihallien ylläpitäjän kyseisiin pelihalleihin sijoitettujen monitoimisten käteisautomaattien avulla asiakkailleen tarjoama käteisnostopalvelu ei ole tässä direktiivissä tarkoitettu "maksupalvelu", kun pelihallin ylläpitäjä ei toteuta mitään operaatiota kyseisten asiakkaiden maksutileillä ja kun sen tässä yhteydessä harjoittama toiminta rajoittuu siihen, että se asettaa nämä automaatit käytettäväksi ja täyttää ne käteisellä.

(1) EUVL C 22, 23.1.2017.

Unionin tuomioistuimen tuomio (kuudes jaosto) 15.3.2018 – Euroopan komissio v. Tšekin tasavalta

(Asia C-575/16) ([1])

(Jäsenyysvelvoitteiden noudattamatta jättäminen — SEUT 49 artikla — Sijoittautumisvapaus — Notaarit — Kansalaisuusedellytys — SEUT 51 artikla — Liittyminen julkisen vallan käyttöön)

(2018/C 166/18)

Oikeudenkäyntikieli: tšekki

Asianosaiset

Kantaja: Euroopan komissio (asiamiehet: H. Støvlbæk ja K. Walkerová)

Vastaaja: Tšekin tasavalta (asiamiehet: M. Smolek, T. Müller, J. Vláčil ja A. Kasalická)

Tuomiolauselma

1) *Tšekin tasavalta ei ole noudattanut SEUT 49 artiklan mukaisia velvoitteitaan, kun se on asettanut notaarin ammattiin pääsylle kansalaisuusedellytyksen.*

2) *Tšekin tasavalta velvoitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.*

([1]) EUVL C 22, 23.1.2017.

Unionin tuomioistuimen tuomio (suuri jaosto) 20.3.2018 (ennakkoratkaisupyynnöt, jotka on esittänyt Corte suprema di cassazione – Italia) – Enzo Di Puma v. Commissione Nazionale per le Società e la Borsa (Consob) (C-596/16) ja Commissione Nazionale per le Società e la Borsa (Consob) v. Antonio Zecca (C-597/16)

(Yhdistetyt asiat C-596/16 ja C-597/16) ([1])

(Ennakkoratkaisupyyntö — Direktiivi 2003/6/EY — Sisäpiirikaupat — Seuraamukset — Kansallinen lainsäädäntö, jossa säädetään hallinnollinen seuraamus ja rikosoikeudellinen seuraamus samasta teosta — Lopullisen rikostuomion oikeusvoima suhteessa hallinnolliseen menettelyyn — Lopullinen rikostuomio, joka on vapauttava sisäpiirikauppojen osalta — Seuraamusten tehokkuus — Euroopan unionin perusoikeuskirja — 50 artikla — Ne bis in idem -periaate — Hallinnollisen seuraamuksen rikosoikeudellinen luonne — Saman rikkomuksen olemassaolo — 52 artiklan 1 kohta — Ne bis in idem -periaatteen rajoitukset — Edellytykset)

(2018/C 166/19)

Oikeudenkäyntikieli:

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Corte suprema di cassazione

Pääasian asianosaiset

Valittajat: Enzo Di Puma (C-596/16) ja Commissione Nazionale per le Società e la Borsa (Consob) C-597/16)

Vastapuolet: Commissione Nazionale per le Società e la Borsa (Consob) (C-596/16) ja Antonio Zecca (C-597/16)

Tuomiolauselma

Sisäpiirikaupoista ja markkinoiden manipuloinnista (markkinoiden väärinkäyttö) 28.1.2003 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2003/6/EY 14 artiklan 1 kohtaa, luettuna yhdessä Euroopan unionin perusoikeuskirjan 50 artiklan kanssa, on tulkittava niin, että se ei ole esteenä sellaiselle kansalliselle säännöstölle, jonka mukaan luonteeltaan rikosoikeudellista hallinnollista seuraamusmaksua koskevaa menettelyä ei voida toteuttaa sellaisen vapauttavan rikostuomion jälkeen, joka on tullut lainvoimaiseksi ja jossa on todettu, ettei tosiseikkoja, jotka täyttäisivät sisäpiirikauppoja koskevan lainsäädännön rikkomisen teonkuvauksen ja joiden perusteella myös kyseinen menettely oli aloitettu, ole näytetty toteen.

(1) EUVL C 63, 27.2.2017.

Unionin tuomioistuimen tuomio (yhdeksäs jaosto) 15.3.2018 (ennakkoratkaisupyyntö, jonka on esittänyt Curtea de Apel Piteşti – Romania) – SC Cali Esprou SRL v. Administrația Fondului pentru Mediu

(Asia C-104/17) (1)

(Ennakkoratkaisupyyntö — Direktiivi 94/62/EY — Pakkaukset ja pakkausjätteet — Jätteiden hyödyntäminen ja kierrätys — Maksu kansalliseen ympäristörahastoon — Pakattujen tuotteiden ja pakkausten saattaminen kansallisille markkinoille vaikuttamatta näihin tuotteisiin ja pakkauksiin — "Saastuttaja maksaa" -periaate — Saastuttajan ominaisuus)

(2018/C 166/20)

Oikeudenkäyntikieli: romania

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Curtea de Apel Piteşti

Pääasian asianosaiset

Valittaja: SC Cali Esprou SRL

Vastapuoli: Administrația Fondului pentru Mediu

Tuomiolauselma

Pakkauksista ja pakkausjätteistä 20.12.1994 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 94/62/EY 15 artikla ja siinä käyttöön otettu "saastuttaja maksaa" -periaate eivät ole esteenä pääasiassa kyseessä olevan kaltaiselle kansalliselle lainsäädännölle, jossa asetetaan taloudelliselle toimijalle, joka ei vaikuta markkinoille saattamiinsa pakkauksiin, maksu, joka lasketaan vähentämällä sen pakkausjätteen määrän painosta, joka vastaa vähimmäistavoitteita, jotka koskevat hyödyntämistä energian tuottamiseksi ja hyödyntämistä kierrättämällä, tosiasiallisesti hyödynnetyn tai kierrätetyn pakkausjätteen määrän paino.

(1) EUVL C 168, 29.5.2017.

Unionin tuomioistuimen tuomio (kymmenes jaosto) 21.3.2018 (ennakkoratkaisupyynnöt, jotka on esittänyt Curtea de Apel Cluj – Romania) – Dănuț Podilă ym. v. Societatea Națională de Transport Feroviar de Călători "CFR Călători" SA Bucureşti (C-133/17) sekä Costel Nicuşor Mucea v. SMDA Mureş Insolvency SPRL, joka toimii SC Industria Sârmei SA Câmpia Turziin konkurssipesän pesänhoitajana (C-134/17)

(Yhdistetyt asiat C-133/17 ja C-134/17) ([1])

(Ennakkoratkaisupyyntö — Direktiivi 89/391/ETY — Työntekijöiden turvallisuus ja terveys työssä — Työpaikan luokittelu työoloiltaan epätavalliseksi tai erityiseksi — Turvallisuus- ja terveysvaaroja työssä koskeva arviointi — Työnantajan velvollisuudet)

(2018/C 166/21)

Oikeudenkäyntikieli: romania

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Curtea de Apel Cluj

Pääasian asianosaiset

Valittajat: Dănuț Podilă, Vasile Oniță, Dumitru Cornel Bara, Gheorghe Podilă, Alexandru Daniel Coneru, Mihai Călin Junc, Dănuț Bungău, Francisc Chudi, Ioan Iancu, Ionel Negruț ja Dan Florin Roxin (C-133/17) sekä Costel Nicuşor Mucea (C-134/17)

Vastapuolet: Societatea Națională de Transport Feroviar de Călători "CFR Călători" SA Bucureşti (C-133/17) ja Costel Nicuşor Mucea v. SMDA Mureş Insolvency SPRL, joka toimii SC Industria Sârmei SA Câmpia Turziin konkurssipesän pesänhoitajana (C-134/17)

Tuomiolauselma

SEUT 114 artiklan 3 kohtaa, SEUT 151 artiklaa ja SEUT 153 artiklaa sekä työntekijöiden turvallisuuden ja terveyden parantamisen edistämiseksi työssä 12.6.1989 annettua neuvoston direktiivinä 89/391/ETY on tulkittava siten, että niitä ei sovelleta pääasiassa kyseessä olevan kaltaiseen kansalliseen säännöstöön, jossa vahvistetaan tiukat määräajat ja sellaiset menettelyt, joissa ei sallita kansallisten tuomioistuinten arvioida uudelleen tai vahvistaa työntekijöiden työtehtävien erilaisiin riskiryhmiin luokittelua, jonka perusteella näiden työntekijöiden vanhuuseläkkeet lasketaan.

([1]) EUVL C 202, 26.6.2017.

Unionin tuomioistuimen määräys (yhdeksäs jaosto) 22.2.2018 (ennakkoratkaisupyyntö, jonka on esittänyt Commissione tributaria provinciale di Roma – Italia) – Luigi Bisignani v. Agenzia delle Entrate – Direzione Provinciale 1 di Roma

(Asia C-125/17) ([1])

(Ennakkoratkaisupyyntö — Unionin tuomioistuimen työjärjestyksen 53 artiklan 2 kohta ja 99 artikla — Pääomien vapaa liikkuvuus — SEUT 64 ja SEUT 65 artikla — Direktiivi 2011/16/EU — Hallinnollinen yhteistyö verotuksen alalla — Pääomien siirto Vatikaanivaltioon — Velvollisuus ilmoittaa varojen siirrosta ulkomaille tai ulkomailta — Kumoaminen)

(2018/C 166/22)

Oikeudenkäyntikieli: italia

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Commissione tributaria provinciale di Roma

Asianosaiset

Valittaja: Luigi Bisignani

Vastapuoli: Agenzia delle Entrate – Direzione Provinciale 1 di Roma

Määräysosa

SEUT 64 artiklan 1 kohtaa ja SEUT 65 artiklan 1 kohdan a alakohtaa on tulkittava niin, että ne eivät ole esteenä pääasiassa kyseessä olevan kaltaiselle kansalliselle lainsäädännölle, jolla lopullisesti kumotaan rikkomus, joka muodostuu siitä, ettei varojen siirrosta ulkomaille ole ilmoitettu.

(1) EUVL C 213, 3.7.2017.

Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Justice de Paix du canton de Visé (Belgia) on esittänyt 30.1.2018 – Michel Schyns v. Belfius Banque SA

(Asia C-58/18)

(2018/C 166/23)

Oikeudenkäyntikieli: ranska

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Justice de Paix du canton de Visé

Pääasian asianosaiset

Kantaja: Michel Schyns

Vastaaja: Belfius Banque SA

Ennakkoratkaisukysymykset

1) a) Onko kulutusluottosopimuksista 23.4.2008 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2008/48/EY (1) 5 artiklan 6 kohta siltä osin kuin sillä pyritään siihen, että kuluttaja kykenee arvioimaan, soveltuuko tarjottu luottosopimus hänen tarpeisiinsa ja taloudelliseen tilanteeseensa, esteenä (kumotun ja nykyisin talouslainsäädännöstä annetun lain VII.75 §:llä korvatun) kulutusluottolain 15 §:n 1 momentille, sillä siinä säädetään, että luotonantajien ja -välittäjien velvollisuutena on tavanomaisesti tarjoamiensa tai välittämiensä luottosopimusten kohdalla selvittää sopivin luoton tyyppi ja määrä ottamalla huomioon kuluttajan taloudellinen tilanne sopimuksentekohetkellä ja luoton tarkoitus, sikäli kuin jälkimmäisessä säännöksessä asetetaan luotonantajalle tai -välittäjälle kuluttajan kannalta parhaiten soveltuvan lainan löytämistä koskeva yleinen velvollisuus, jollaisesta ei ole säädetty edellä mainitussa direktiivissä?

b) Onko kulutusluottosopimuksista 23.4.2008 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2008/48/EY 5 artiklan 6 kohta siltä osin kuin sillä pyritään siihen, että kuluttaja kykenee arvioimaan, soveltuuko tarjottu luottosopimus hänen tarpeisiinsa ja taloudelliseen tilanteeseensa, esteenä (kumotun ja nykyisin talouslainsäädännöstä annetun lain VII.77 §:n 2 momentin 1 kohdalla korvatun) kulutusluottolain 15 §:n 2 momentille, sillä siinä säädetään, että luotonantaja saa tehdä luottosopimuksen ainoastaan silloin, kun se voi niiden tietojen perusteella, jotka sillä on tai pitäisi olla käytössään erityisesti yksityishenkilöille myönnettyjen luottojen rekisteröintikeskuksesta 10.8.2001 annetun lain 9 §:ssä säädetyn kuulemisen ja sen 10 §:ssä tarkoitettujen tietojen perusteella, kohtuudella arvioida, että kuluttajalla on edellytykset noudattaa sopimuksen mukaisia velvollisuuksiaan, sikäli kuin sen seurauksena luotonantajan itsensä on kuluttajan sijasta otettava kantaa luottosopimuksen mahdollisen tekemisen tarkoituksenmukaisuuteen?

2) Jos vastaus ensimmäiseen kysymykseen on kieltävä, onko kulutusluottosopimuksista 23.4.2008 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2008/48/EY tulkittava tarkoittavan, että luotonantajilla ja -välittäjillä on aina velvollisuus arvioida luottosopimuksen mahdollisen tekemisen tarkoituksenmukaisuus kuluttajan sijasta?

([1]) Kulutusluottosopimuksista ja neuvoston direktiivin 87/102/ETY kumoamisesta 23.4.2008 annettu Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2008/48/EY (EUVL 2008, L 133, s. 66).

Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Tribunale Amministrativo Regionale per la Lombardia (Italia) on esittänyt 1.2.2018 – Vitali SpA v. Autostrade per l'Italia SpA

(Asia C-63/18)

(2018/C 166/24)

Oikeudenkäyntikieli: italia

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Tribunale Amministrativo Regionale per la Lombardia

Pääasian asianosaiset

Valittaja: Vitali SpA

Vastapuoli: Autostrade per l'Italia SpA

Ennakkoratkaisukysymys

Ovatko Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen (SEUT) 49 ja 56 artiklassa tarkoitetut sijoittautumisvapautta ja palvelujen tarjoamisen vapautta koskevat periaatteet, 26.2.2014 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2014/24 ([1]) 71 artikla, jossa ei säädetä alihankinnan määrällisistä rajoituksista, sekä unionin oikeuden suhteellisuusperiaate esteenä 18.4.2016 annetun asetuksen nro 50 105 §:n 2 momentin kolmanteen virkkeeseen sisältyvän italialaisen lainsäädännön kaltaisen julkisia hankintoja koskevan kansallisen lainsäädännön, jonka mukaan alihankinta ei saa ylittää 30 prosentin osuutta rakennusurakoita tai palvelu- tai tavarahankintoja koskevan sopimuksen kokonaissummasta, soveltamiselle?

([1]) Julkisista hankinnoista ja direktiivin 2004/18/EY kumoamisesta 26.2.2014 annettu Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2014/24/EU (EUVL 2014, L 94, s. 65).

Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Consiglio di Stato (Italia) on esittänyt 12.2.2018 – Idi Srl v. Arcadis – Agenzia Regionale Campana Difesa Suolo

(Asia C-101/18)

(2018/C 166/25)

Oikeudenkäyntikieli: italia

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Consiglio di Stato

Pääasian asianosaiset

Valittaja: Idi Srl

Vastapuoli: Arcadis – Agenzia Regionale Campana Difesa Suolo

Ennakkoratkaisukysymykset

1) Onko 31.3.2004 annetun direktiivin 2004/18/EY ([1]) 45 artiklan 2 kohdan a ja b alakohdan mukaista katsoa ”käynnissä olevaksi oikeudenkäynniksi” jo pelkkä velallisen toimivaltaiselle tuomioistuimelle esittämä hakemus akordimenettelystä?

2) Onko edellä mainitun säännöksen mukaista, että sitä, että velallinen on myöntänyt maksukyvyttömyytensä ja ilmoittanut haluavansa esittää ”ehdollista” akordia koskevaa menettelyä (jota kuvaillaan tarkemmin edellä) koskevan hakemuksen, pidetään perusteena sulkea kyseinen yritys pois julkisesta hankintamenettelystä tulkitsemalla näin laaja-alaisesti mainituissa unionin säännöksessä (kyseisen direktiivin 45 artikla) ja kansallisessa säännöksessä (asetuksen nro 163-2006 38 §) tarkoitettua käsitettä ”käynnissä oleva oikeudenkäynti”?

([1]) Julkisia rakennusurakoita sekä julkisia tavara- ja palveluhankintoja koskevien sopimusten tekomenettelyjen yhteensovittamisesta 31.3.2004 annettu Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2004/18/EY (EUVL 2004, L 134, s. 114).

Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Tribunal administratif de Montreuil (Ranska) on esittänyt 20.2.2018 – Sea Chefs Cruise Services GmbH v. Ministre de l’Action et des Comptes publics

(Asia C-133/18)

(2018/C 166/26)

Oikeudenkäyntikieli: ranska

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Tribunal administratif de Montreuil

Pääasian asianosaiset

Kantaja: Sea Chefs Cruise Services GmbH

Vastaaja: Ministre de l’Action et des Comptes publics

Ennakkoratkaisukysymykset

Onko 12.2.2008 annetun neuvoston direktiivin 2008/9/EY ([1]) 20 artiklan 2 kohdan säännöksiä tulkittava siten, että niissä vahvistetaan prekluusiosääntö, jonka mukaan jäsenvaltion verovelvollinen, joka hakee arvonlisäveron palautusta toisessa jäsenvaltiossa, johon hän ei ole sijoittautunut, ei voi täydentää palautushakemustaan verotuomioistuimessa, jos hän on jättänyt noudattamatta veroviranomaisen kyseisen artiklan 1 kohdan mukaisesti esittämään lisätietopyyntöön vastaamiselle asetettua määräaikaa, vai päinvastoin siten, että verovelvollinen voi direktiivin 23 artiklassa tarkoitetun muutoksenhakuoikeuden nojalla ja arvonlisäverotuksen neutraalisuuden ja oikeasuhteisuuden periaatteiden mukaisesti täydentää palautushakemustaan verotuomioistuimessa?

([1]) Yksityiskohtaisista säännöistä direktiivissä 2006/112/EY säädetyn arvonlisäveron palauttamiseksi palautusjäsenvaltioon sijoittautumattomille mutta toiseen jäsenvaltioon sijoittautuneille verovelvollisille 12.2.2008 annettu neuvoston direktiivi 2008/9/EY (EUVL 2008, L 44, s. 239.

Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Vestre Landsret (Tanska) on esittänyt 22.2.2018 – Skatteministeriet v. Estron A/S

(Asia C-138/18)

(2018/C 166/27)

Oikeudenkäyntikieli: tanska

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Vestre Landsret

Pääasian asianosaiset

Hakija: Skatteministeriet

Vastapuoli: Estron A/S

Ennakkoratkaisukysymykset

1) Onko yhdistetyn nimikkeistön ([1]) 90 ryhmän 2 kohdan a alakohtaa yhdessä yleisten tulkintasääntöjen 1 ja 6 kohdan kanssa tulkittava niin, että ”osilla ja tarvikkeilla, jotka kuuluvat tämän ryhmän nimikkeisiin tai 84, 85 tai 91 ryhmän nimikkeisiin”, tarkoitetaan mainittujen ryhmien nelinumeroisten nimikkeiden sanamuotoja, vai onko säännöstä tulkittava niin, että siinä viitataan vastaavasti myös 84, 85, 90 ja 91 ryhmän alanimikkeiden sanamuotoihin kuuden ensimmäisen numeron osalta?

2) Onko asian kohteena olevien välikappaleiden (connector) kaltaiset tavarat luokiteltava yhdistetyn nimikkeistön alanimikkeeseen 8544 42 90, 9021 40 00 vai 9021 90 10?

3) Onko XVI jakson 1 kohdan m alakohtaa tulkittava niin, että jos tavara kuuluu 90 ryhmään, se ei lisäksi voi kuulua 84 ja 85 ryhmään?

([1]) Tariffi- ja tilastonimikkeistöstä ja yhteisestä tullitariffista 23.7.1987 annettu neuvoston asetus (ETY) N:o 2658/87 (EYVL 1987, L 256, s. 1).

Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Audiencia Provincial de Almería (Espanja) on esittänyt 23.2.2018 – Banco Mare Nostrum S.A. v. Ignacio Jesús Berenguel Nieto ja Carmen Sonia Salinas López

(Asia C-147/18)

(2018/C 166/28)

Oikeudenkäyntikieli: espanja

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Audiencia Provincial de Almería

Pääasian asianosaiset

Valittaja: Banco Mare Nostrum S.A.

Vastapuolet: Ignacio Jesús Berenguel Nieto ja Carmen Sonia Salinas López

Ennakkoratkaisukysymykset

1) Onko tuomioistuimen toteamus, jonka mukaan kohtuuton ehto ei sido kuluttajaa kuluttajasopimusten kohtuuttomista ehdoista 5.4.1993 annetun neuvoston direktiivin 93/13/ETY ([1]) mukaisesti, esteenä kaikkien [unionin tuomioistuimen 21.12.2016 antamassa] tuomiossa [Gutiérrez Naranjo ym., C-154/15, C-307/15 ja C-308/15] tunnustettujen vaikutusten soveltamiselle?

2) Vaikuttavatko määräämisperiaate, väittämistaakka, oikeusvoimaperiaate ja muutoksenhakijalle vastaisen ratkaisun kielto ehdon kuluttajasopimusten kohtuuttomista ehdoista 5.4.1993 annetun neuvoston direktiivin 93/13/ETY mukaisesti kohtuuttomaksi toteamiseen liittyvän, palauttamista koskevan vaikutuksen soveltamiseen, rajoittavatko ne sen soveltamista tai ovatko ne esteenä sen soveltamiselle?

3) Rajoittaako se, että ensimmäisen asteen tuomioistuimen tuomiossa on annettu kohtuuttomuuden toteamiselle rajallinen vaikutus, toisen asteen tuomioistuimen toimivaltaa, kun kuluttaja ei ole hakenut muutosta ensin mainittuun tuomioon vaan muutosta on hakenut ainoastaan ehdon sopimukseen sisällyttänyt elinkeinonharjoittaja, joka kiistää ehdon kohtuuttomuuden tai sen vaikutukset, mikäli se todetaan kohtuuttomaksi?

4) Kattaako toisen asteen tuomioistuimen toimivalta mahdollisuuden soveltaa kaikkia 5.4.1993 annetussa neuvoston direktiivissä 93/13/ETY ja sen soveltamiseksi annetussa oikeuskäytännössä tarkoitettuja seurauksia siinäkin tapauksessa, että kuluttajan kanteen alkuperäisessä vaatimuksessa ei vaadita kaikkia kyseisen ehdon kohtuuttomaksi toteamiseen perustuvia seurauksia?

([1]) EYVL 1993, L 95, s. 29.

Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Labour Court (Irlanti) on esittänyt 27.2.2018 – Tomás Horgan ja Claire Keegan v. Minister for Education & Skills, Minister for Finance, Minister for Public Expenditure & Reform, Irlanti ja Attorney General

(Asia C-154/18)

(2018/C 166/29)

Oikeudenkäyntikieli: englanti

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Labour Court

Pääasian asianosaiset

Valittajat: Tomás Horgan ja Claire Keegan

Vastapuolet: Minister for Education & Skills, Minister for Finance, Minister for Public Expenditure & Reform, Irlanti ja Attorney General

Ennakkoratkaisukysymykset

1) Onko yhdenvertaista kohtelua työssä ja ammatissa koskevista yleisistä puitteista annetun direktiivin 2000/78/EY ([1]) 2 artiklan [2 kohdan] b alakohdan vastaisena ikään perustuvana välillisenä syrjintänä pidettävä sitä, että valtio työnantajan ominaisuudessa ottaa opettajan (national teacher) ammatissa juuri aloittavien henkilöiden osalta käyttöön alemmat palkka-asteikot, mutta jättää työssä jo olleiden opettajien palkan ennalleen tilanteessa, jossa

   a) tarkistettuja palkka-asteikkoja ja olemassa olevia palkka-asteikkoja sovelletaan kaikkiin opettajiin kyseisissä kahdessa ryhmässä riippumatta heidän iästään

   b) ajankohtana, jona kyseiset opettajat otettiin palvelukseen ja sijoitettiin palkka-asteikkoihinsa, korkeammin palkatussa ryhmässä olevien henkilöiden ja alemmin palkatussa ryhmässä olevien henkilöiden ikäprofiilit eivät olleet erilaisia

   c) tarkistettujen palkka-asteikkojen käyttöönotosta on seurannut huomattavia palkkaeroja kahden sellaisen opettaja-ryhmän välillä, jotka on palkattu tekemään samanarvoista työtä

   d) alennettuihin palkka-asteikkoihin sijoitettujen henkilöiden keski-ikä on alempi kuin alkuperäisissä palkka-asteikoissa olevien henkilöiden keski-ikä

e) ajankohtana, jona alemmat palkka-asteikot otettiin käyttöön, valtion tilastot osoittivat, että 70 prosenttia tehtävään nimitetyistä opettajista oli 25-vuotiaita tai sitä nuorempia, ja oli yleisesti hyväksytty tosiseikka, että tämä oli minä tahansa vuonna opettajina aloittaneiden henkilöiden tavanomainen ikäprofiili, ja

f) opettajat, jotka aloittivat kyseisessä ammatissa vuonna 2011 ja sen jälkeen, tulevat olemaan taloudellisesti selvästi epäedullisemmassa asemassa verrattuna ennen vuotta 2011 tehtävään nimitettyihin opettajiin?

2) Jos ensimmäiseen kysymykseen vastataan myöntävästi, voidaanko alempien palkka-asteikkojen käyttöönotto objektiivisesti perustella tarpeella toteuttaa keskipitkällä ja pitkällä aikavälillä rakenteellisia säästöjä julkispalveluista aiheutuvista kustannuksista ottaen huomioon valtion talousarvioon kohdistuvat rajoitteet ja/tai tarpeella ylläpitää hyvät työmarkkinasuhteet olemassa olevien julkishallinnon työntekijöiden kanssa?

3) Olisiko toiseen kysymykseen annettava vastaus erilainen, jos valtio olisi kyennyt toteuttamaan vastaavat säästöt alentamalla kaikkien opettajien palkkoja huomattavasti pienemmällä määrällä kuin se, jota sovellettiin vain juuri palvelukseen otettuihin opettajiin?

4) Olisiko toiseen ja kolmanteen kysymykseen annettava vastaus erilainen, jos päätös olla alentamatta ammatissa jo työskenteleviin opettajiin sovellettavia palkka-asteikkoja tehtiin siten, että ratkaisu oli yhteensopiva sellaisen työehtosopimuksen kanssa, jonka hallitus työnantajan ominaisuudessa ja julkisen sektorin työntekijöitä edustavat ammattiliitot olivat tehneet ja jossa hallitus sitoutui siihen, ettei se entisestään alentaisi sellaisten virkamiesten palkkoja, joiden palkkoja oli jo alennettu, ja ottaen huomioon työmarkkinasuhteille aiheutuvat vaikutukset, joita kyseisen sopimuksen noudattamatta jättämisestä aiheutuisi, kun otetaan huomioon, ettei vuonna 2011 käyttöön otettu uusi palkka-asteikko ollut osa tällaista työehtosopimusta?

(1) EYVL 2000, L 303, s. 16.

Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Justice de paix du troisième canton de Charleroi (Belgia) on esittänyt 27.2.2018 – André Moens v. Ryanair Ltd

(Asia C-159/18)

(2018/C 166/30)

Oikeudenkäyntikieli: ranska

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Justice de paix du troisième canton de Charleroi

Pääasian asianosaiset

Kantaja: André Moens

Vastaaja: Ryanair Ltd

Ennakkoratkaisukysymykset

Ennakkoratkaisupyyntö, joka koskee matkustajille heidän lennolle pääsynsä epäämisen sekä lentojen peruuttamisen tai pitkäaikaisen viivästymisen johdosta annettavaa korvausta ja apua koskevista yhteisistä säännöistä sekä asetuksen (ETY) N:o 295/91 kumoamisesta 11.2.2004 annetun parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 261/2004 (1) 5 artiklan 3 kohdan tulkintaa ja jonka sanamuoto on seuraava:

1) kuuluuko nyt vireillä olevassa asiassa kyseessä oleva olosuhde eli polttoaineen valuminen lähtökiitoradalle, minkä johdosta kyseinen kiitorata on suljettu, 22.12.2008 annetun tuomion Wallentin-Hermann (C-549/07, EU:C:2008:771) 22 kohdassa tarkoitetun tapahtuman käsitteen alaan vai kyseisen asetuksen johdanto-osan 14 perustelukappaleessa tarkoitetun poikkeuksellisen olosuhteen käsitteen alaan, sellaisena kuin sitä on tulkittu 31.1.2013 annetussa tuomiossa McDonagh (C-12/11, EU:C:2013:43), vai ovatko nämä kaksi käsitettä päällekkäisiä,

2) onko matkustajille heidän lennolle pääsynsä epäämisen sekä lentojen peruuttamisen tai pitkäaikaisen viivästymisen johdosta annettavaa korvausta ja apua koskevista yhteisistä säännöistä sekä asetuksen (ETY) N:o 295/91 kumoamisesta 11.2.2004 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 261/2004 5 artiklan 3 kohtaa tulkittava siten, että nyt vireillä olevassa asiassa kyseessä olevan kaltaista tapahtumaa eli polttoaineen valumista lähtökiitoradalle, minkä johdosta kyseinen kiitorata on suljettu, on pidettävä lentoliikenteen harjoittajan tavanomaiseen toiminnan harjoittamiseen liittyvänä tapahtumana eikä sitä näin ollen voida luonnehtia poikkeukselliseksi olosuhteeksi, jonka nojalla lentoliikenteen harjoittaja voi vapautua velvollisuudestaan suorittaa korvausta matkustajille kyseisellä lentokoneella toteutettavan lennon viivästyessä pitkäaikaisesti;

3) jos nyt vireillä olevassa asiassa kyseessä olevan kaltaista tapahtumaa eli polttoaineen valumista lähtökiitoradalle, minkä johdosta kyseinen kiitorata on suljettu, on pidettävä poikkeuksellisena olosuhteena, onko tästä pääteltävä, että kyse on lentoliikenteen harjoittajan kannalta poikkeuksellisesta olosuhteesta, jota ei olisi voitu välttää, vaikka kaikki kohtuulliset toimenpiteet olisi toteutettu?

([1]) EUVL 2004, L 46, s. 1.

Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Court of Appeal (Irlanti) on esittänyt 2.3.2018 –Minister for Justice, Equality and Law Reform v. Atif Mahmood, Shabina Atif, Mohammed Ahsan, Mohammed Haroon, Nik Bibi Haroon sekä Noor Habib ym.

(Asia C-169/18)

(2018/C 166/31)

Oikeudenkäyntikieli: englanti

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Court of Appeal

Pääasian asianosaiset

Valittaja: Minister for Justice, Equality and Law Reform

Vastapuolet: Atif Mahmood, Shabina Atif, Mohammed Ahsan, Mohammed Haroon, Nik Bibi Haroon sekä Noor Habib ym.

Ennakkoratkaisukysymykset

1) Jollei kysymyksissä 2, 3 ja 4 kuvatuista mahdollisista oikeuttamisperusteista muuta johdu, rikkooko jäsenvaltio direktiivin 2004/38/EY ([1]) (jäljempänä direktiivi 2004/38) 5 artiklan 2 kohtaan sisältyvää vaatimusta myöntää viisumi mahdollisimman pian unionin kansalaisen, joka käyttää oikeutta vapaaseen liikkuvuuteen kyseisen jäsenvaltion alueella tai aikoo käyttää tällaista oikeutta, aviopuolisolle ja muille perheenjäsenille, kun viisumihakemuksen käsittely on viivästynyt ja kestänyt yli 12 kuukautta?

2) Ovatko viisumihakemuksen 5 artiklan 2 kohdan mukaisessa käsittelyssä tai muussa ratkaisemisessa ilmenevät viivästykset, jotka johtuvat tarpeesta varmistaa erityisesti hakijan taustan tarkastuksilla, ettei hakemusta ole tehty vilpillisessä tarkoituksessa tai ettei kyseessä ole oikeuksien väärinkäyttö, ja muun muassa selvittää, ettei kyseessä ole lumeavioliitto, oikeutettuja joko direktiivin 2004/38 35 artiklan perusteella tai muutoin, jolloin nämä viivästykset eivät merkitse 5 artiklan 2 kohdan rikkomista, sanotun kuitenkaan rajoittamatta vastausta kysymykseen 1?

3) Ovatko viisumihakemuksen 5 artiklan 2 kohdan mukaisessa käsittelyssä tai ratkaisemisessa ilmenevät viivästykset, jotka johtuvat tarpeesta tehdä kattavia tausta- ja turvallisuustarkastuksia tietyistä kolmansista maista peräisin oleville henkilöille sellaisten erityisten turvallisuuteen liittyvien huolenaiheiden vuoksi, joita herää kyseisistä kolmansista maista saapuvien matkustajien yhteydessä, oikeutettuja joko direktiivin 2004/38 27 tai sen 35 artiklan perusteella tai muutoin, jolloin nämä viivästykset eivät merkitse 5 artiklan 2 kohdan rikkomista, sanotun kuitenkaan rajoittamatta vastausta kysymykseen 1?

4) Ovatko viisumihakemuksen 5 artiklan 2 kohdan mukaisessa käsittelyssä tai ratkaisemisessa ilmenevät viivästykset, jotka johtuvat tietyistä kolmansista maista, joihin katsotaan liittyvän todellisia turvallisuushuolenaiheita, tehtyjen viisumihakemusten määrän äkillisestä ja odottamattomasta kasvusta, oikeutettuja, jolloin nämä viivästykset eivät merkitse 5 artiklan 2 kohdan rikkomista, sanotun kuitenkaan rajoittamatta vastausta kysymykseen 1?

([1]) Euroopan unionin kansalaisten ja heidän perheenjäsentensä oikeudesta liikkua ja oleskella vapaasti jäsenvaltioiden alueella, asetuksen (ETY) N:o 1612/68 muuttamisesta ja direktiivien 64/221/ETY, 68/360/ETY, 72/194/ETY, 73/148/ETY, 75/34/ETY, 75/35/ETY, 90/364/ETY, 90/365/ETY ja 93/96/ETY kumoamisesta 29.4.2004 annettu Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2004/38/EY (EUVL 2004, L 158, s. 77).

Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Tribunal de première instance de Liège (Belgia) on esittänyt 5.3.2018 – Jean Jacob ja Dominique Lennertz v. Belgian valtio

(Asia C-174/18)

(2018/C 166/32)

Oikeudenkäyntikieli: ranska

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Tribunal de première instance de Liège

Pääasian asianosaiset

Kantajat: Jean Jacob ja Dominique Lennertz

Vastaaja: Belgian valtio

Ennakkoratkaisukysymys

Onko Euroopan unionista tehdyn sopimuksen 39 artikla esteenä sille, että Belgian verojärjestelmästä eli vuoden 1992 CIR:n 155 §:stä, riippumatta siitä, sovelletaanko 12.3.2008 päivättyä soveltamisohjetta nro Ci.RH.331/575.420 vai ei, seuraa, että ensimmäisen kantajan Luxemburgista saamat eläkkeet, jotka on vapautettu verosta kaksinkertaisen verotuksen välttämiseksi tehdyn Belgian ja Luxemburgin välisen sopimuksen 18 artiklan nojalla, otetaan huomioon Belgian veron laskennassa ja niitä käytetään veron määräytymisperusteena myönnettäessä vuoden 1992 CIR:ssä säädettyjä veroetuja, vaikka niiden ei pitäisi kuulua veron määräytymisperusteeseen, koska ne on haluttu vapauttaa kokonaan verosta kaksinkertaisen verotuksen välttämisestä tehdyssä sopimuksessa, ja että nämä edut, kuten verosta vapautetut osuudet, pitkäaikaiset säästötalletukset, palveluseteleillä maksetut kulut, kulut asunnon energiansäästöjen mahdollistamiseksi, kulut asunnon suojaamiseksi asuntomurtoja tai tulipaloa vastaan sekä ensimmäisen kantajan hyväntekeväisyyteen antamat lahjoitukset, menetetään osittain, ne ovat pienemmät tai ne myönnetään pienempinä kuin silloin, jos molemmilla kantajilla olisi Belgiasta saatuja tuloja, joista puolestaan kannettaisiin vero Belgiasta eikä niitä vapautettaisi verosta ja joihin veroedut voidaan siten kohdistaa täysimääräisesti?

Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Justice de paix de Schaerbeek (Belgia) on esittänyt 13.3.2018 – Société nationale de chemins de fer belges (SNCB) v. Gherasim Sorin Rusu

(Asia C-190/18)

(2018/C 166/33)

Oikeudenkäyntikieli: ranska

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Justice de paix de Schaerbeek

Pääasian asianosaiset

Kantaja: Société nationale de chemins de fer belges (SNCB)

Vastaaja: Gherasim Sorin Rusu

Ennakkoratkaisukysymys

Sovelletaanko kuluttajasopimusten [kohtuuttomista] ehdoista annettua neuvoston direktiiviä 93/13/E[T]Y ([1]) sekä rautatieliikenteen matkustajien oikeuksista ja velvollisuuksista annettua Euroopan parlamentin ja neuvoston asetusta N:o 1371/2007 ([2]) SNCB:n ja ilman voimassaolevaa matkalippua tavattujen matkustajien välisiin suhteisiin?

([1]) Kuluttajasopimusten kohtuuttomista ehdoista 5.4.1993 annettu neuvoston direktiivi 93/13/ETY (EYVL 1993, L 95, s. 29).
([2]) Rautatieliikenteen matkustajien oikeuksista ja velvollisuuksista 23.10.2007 annettu Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus N:o 1371/2007 (EUVL 2007, L 315, s. 14).

UNIONIN YLEINEN TUOMIOISTUIN

Unionin yleisen tuomioistuimen tuomio 22.3.2018 – Shire Pharmaceuticals Ireland v. EMA

(Asia T-80/16) ([1])

(Ihmisille tarkoitetut lääkkeet — Hakemuksen harvinaislääkkeeksi määrittelemiseksi hyväksyminen — Huomattava hyöty — Euroopan lääkeviraston päätös, jolla kieltäydyttiin hyväksymästä hakemusta harvinaislääkkeeksi määrittelemiseksi — Asetuksen (EY) N:o 141/2000 3 artiklan 1 kohdan b alakohta sekä 5 artiklan 1, 2 ja 4 kohta)

(2018/C 166/34)

Oikeudenkäyntikieli: englanti

Asianosaiset

Kantaja: Shire Pharmaceuticals Ireland Ltd (Dublin, Irlanti) (edustajat: D. Anderson, QC, barrister M. Birdling, solicitor G. Castle ja solicitor S. Cowlishaw)

Vastaaja: Euroopan lääkevirasto (EMA) (asiamiehet: T. Jabłoński, N. Rampal Olmedo ja M. Tovar Gomis)

Väliintulija, joka tukee vastaajan vaatimuksia: Euroopan komissio (asiamiehet: K. Petersen ja A. Sipos)

Oikeudenkäynnin kohde

SEUT 263 artiklaan perustuva vaatimus Euroopan lääkeviraston 15.12.2015 tekemän sellaisen päätöksen kumoamiseksi, jolla kieltäydyttiin hyväksymästä Shire Pharmaceuticals Irelandin esittämää hakemusta Idursulfase–IT:n määrittelemiseksi harvinaislääkkeeksi

Tuomiolauselma

1) *Euroopan lääkeviraston 15.12.2015 tekemä päätös, jolla kieltäydyttiin hyväksymästä Shire Pharmaceuticals Ireland Ltd:n esittämää hakemusta Idursulfase–IT:n määrittelemiseksi harvinaislääkkeeksi, kumotaan.*

2) *Euroopan lääkevirasto vastaa omista oikeudenkäyntikuluistaan, ja se velvoitetaan korvaamaan Shire Pharmaceuticals Irelandin oikeudenkäyntikulut.*

3) *Euroopan komissio vastaa omista oikeudenkäyntikuluistaan.*

([1]) EUVL C 136, 18.4.2016.

Unionin yleisen tuomioistuimen tuomio 22.3.2018 – Popotas v. oikeusasiamies

(Asia T-581/16) ([1])

(Henkilöstö — Virkamiehet — Kiinnostuksenilmaisupyyntö — Euroopan oikeusasiamiehen toimiston pääsihteeri — Neuvoa-antavan komitean lausunto — Kyseisen lausunnon huomioimatta jättäminen — Valintamenettelyn menettelymääräysten rikkominen — Ilmeiset arviointivirheet — Yhdenvertainen kohtelu — Hyvän hallinnon periaate — Vastuu)

(2018/C 166/35)

Oikeudenkäyntikieli: kreikka

Asianosaiset

Kantaja: Costas Popotas (Luxemburg, Luxemburg) (edustajat: asianajajat V. Christianos ja S. Paliou)

Vastaaja: Euroopan oikeusasiamies (asiamiehet: L. Papadias, P. Dyrberg ja A. Antoniadis, avustajanaan asianajaja A. Duron)

Oikeudenkäynnin kohde

SEUT 270 artiklaan perustuva vaatimus yhtäältä G:n nimityksestä Euroopan oikeusasiamiehen toimiston pääsihteerin virkaan tehdyn päätöksen, 9.11.2015 tehdyn oikeusasiamiehen päätöksen, jolla hylätään kantajan mainitusta päätöksestä tekemät valitukset sekä oikeusasiamiehen päätöksen olla kutsumatta kantaja haastatteluun, kumoamisesta, ja toisaalta vaatimus kantajalle näistä päätöksistä väitetysti aiheutuneiden vahinkojen korvaamisesta.

Tuomiolauselma

1) *Kanne hylätään.*

2) *Costas Popotas ja Euroopan oikeusasiamies vastaavat omista oikeudenkäyntikuluistaan.*

(1) EUVL C 191, 30.5.2016 (asia on alkujaan rekisteröity Euroopan unionin virkamiestuomioistuimessa asianumerolla F-10/16, ja siirretty Euroopan unionin yleiseen tuomioistuimeen 1.9.2016).

Unionin yleisen tuomioistuimen tuomio 22.3.2018 – Agricola J.M.v. EUIPO – Miguel Torres (CLOS DE LA TORRE)

(Asia T-806/16) (1)

(EU-tavaramerkki — Väitemenettely — Hakemus sanamerkin CLOS DE LA TORRE rekisteröimiseksi EU-tavaramerkiksi — Aiempi EU-sanamerkki TORRES — Suhteellinen hylkäysperuste — Asetuksen (EY) N:o 207/2009 8 artiklan 1 kohdan b alakohta (josta on tullut asetuksen (EU) 2017/1001 8 artiklan 1 kohdan b alakohta) — Sekaannusvaara)

(2018/C 166/36)

Oikeudenkäyntikieli: espanja

Asianosaiset

Kantaja: Agricola J.M., SL (Girona, Espanja) (edustaja: asianajaja J. Clos Creus)

Vastaaja: Euroopan unionin teollisoikeuksien virasto (EUIPO) (asiamies: J. Crespo Carrillo)

Muu osapuoli EUIPO:n valituslautakunnassa ja väliintulija unionin yleisessä tuomioistuimessa: Miguel Torres, SA (Vilafranca del Penedès, Espanja) (edustaja: asianajaja J. Güell Serra)

Oikeudenkäynnin kohde

Kanne EUIPO:n viidennen valituslautakunnan 28.7.2016 tekemästä päätöksestä (asia R 2099/2015-5), joka koskee Miguel Torresin ja Agricola J.M:n välistä väitemenettelyä.

Tuomiolauselma

1) *Kanne hylätään.*

2) *Agricola J.M., SL velvoitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.*

(1) EUVL C 14, 16.1.2017.

Unionin yleisen tuomioistuimen tuomio 22.3.2018 – Dometic Sweden v. EUIPO (MOBILE LIVING MADE EASY)

(Asia T-235/17) (1)

(EU-tavaramerkki — Hakemus sanamerkin MOBILE LIVING MADE EASY rekisteröimiseksi EU-tavaramerkiksi — Ehdoton hylkäysperuste — Erottamiskyvyn puuttuminen — Asetuksen (EY) N:o 207/2009 7 artiklan 1 kohdan b alakohta (josta on tullut asetuksen (EU) 2017/1001 7 artiklan 1 kohdan b alakohta) — Perusteluvelvollisuus — Asetuksen N:o 207/2009 75 artikla (josta on tullut asetuksen 2017/1001 94 artikla))

(2018/C 166/37)

Oikeudenkäyntikieli: englanti

Asianosaiset

Kantaja: Dometic Sweden AB (Solna, Ruotsi) (edustajat: solicitor R. Furneaux ja solicitor E. Humphreys)

Vastaaja: Euroopan unionin teollisoikeuksien virasto (EUIPO) (asiamiehet: G. Sakalaite-Orlovskiene ja J. Ivanauskas)

Oikeudenkäynnin kohde

Kanne EUIPO:n toisen valituslautakunnan 13.2.2017 tekemästä päätöksestä (asia R 1832/2016-2), joka koskee hakemusta sanamerkin MOBILE LIVING MADE EASY rekisteröimiseksi EU-tavaramerkiksi.

Tuomiolauselma

1) *Kanne hylätään.*

2) *Dometic Sweden AB velvoitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.*

(1) EUVL C 195, 19.6.2017.

Unionin yleisen tuomioistuimen määräys 19.3.2018 – Pio De Bragança v. EUIPO – Ordem de São Miguel da Ala (QUIS UT DEUS)

(Asia T-229/16) (1)

(EU-tavaramerkki — Menettämismenettely — EU-kuviomerkki QUIS UT DEUS — Tavaramerkin rekisteröinnin uudistamista koskevan hakemuksen puuttuminen — Tavaramerkin poistaminen rekisteristä rekisteröinnin voimassaoloajan päättyessä — Lausunnon antamisen raukeaminen)

(2018/C 166/38)

Oikeudenkäyntikieli: portugali

Asianosaiset

Kantaja: Duarte Pio De Bragança (Sintra, Portugali) (edustaja: asianajaja J. Sardinha)

Vastaaja: Euroopan unionin teollisoikeuksien virasto (EUIPO) (asiamies: E. Zaera Cuadrado)

Muu osapuoli EUIPO:n valituslautakunnassa ja väliintulija unionin yleisessä tuomioistuimessa: Ordem de São Miguel da Ala (Lissabon, Portugali) (edustaja: asianajaja J. Motta Veiga)

Oikeudenkäynnin kohde

Kanne EUIPO:n toisen valituslautakunnan 26.2.2016 tekemästä päätöksestä (asia R 621/2015-2), joka koskee Duarte Pio De Bragançan ja Ordem de São Miguel da Alan välistä menettämismenettelyä.

Määräysosa

1) *Lausunnon antaminen kanteesta raukeaa.*

2) *Asianosaiset vastaavat omista oikeudenkäyntikuluistaan.*

(1) EUVL C 270, 25.7.2016.

Unionin yleisen tuomioistuimen määräys 16.3.2018 – Kik Textilien und Non Food v. EUIPO – FF Group Romania (_kix)

(Asia T-822/16) (1)

(EU-tavaramerkki — Väitemenettely — Hakemus kuviomerkin _kix rekisteröimiseksi EU-tavaramerkiksi — Riidanalaisen päätöksen peruuttaminen — Oikeusriita on menettänyt kohteensa — Lausunnon antamisen raukeaminen — Työjärjestyksen 173 artiklan 1 ja 2 kohta — Muun osapuolen valituslautakunnassa väliintulo — Määräajan päätyttyä jätetty vastauskirjelmä)

(2018/C 166/39)

Oikeudenkäyntikieli: englanti

Asianosaiset

Kantaja: KiK Textilien und Non Food GmbH (Bönen, Saksa) (edustajat: asianajajat S. Körber ja L. Pechan)

Vastaaja: Euroopan unionin teollisoikeuksien virasto (EUIPO) (asiamiehet: K. Zajfert ja A. Folliard-Monguiral)

Muu osapuoli EUIPO:n valituslautakunnassa ja väliintulija unionin yleisessä tuomioistuimessa: FF Group Romania SRL (Bukarest, Romania) (edustaja: asianajaja A. Cavescu)

Oikeudenkäynnin kohde

Kanne EUIPO:n neljännen valituslautakunnan 6.9.2016 tekemästä päätöksestä (asia R 2323/2015-4), joka koskee KiK Textilien und Non-Foodin ja FF Group Romanian välistä väitemenettelyä.

Määräysosa

1) *Lausunnon antaminen kanteesta raukeaa.*

2) *Euroopan unionin teollisoikeuksien virasto (EUIPO) vastaa omista oikeudenkäyntikuluistaan, ja se velvoitetaan korvaamaan KiK Textilien und Non Food GmbH:n oikeudenkäyntikulut.*

3) *FF Group Romania vastaa omista oikeudenkäyntikuluistaan.*

([1]) EUVL C 22, 23.1.2017.

Unionin yleisen tuomioistuimen määräys 15.3.2018 – Polskie Górnictwo Naftowe i Gazownictwo v. komissio

(Asia T-130/17) ([1])

(Kumoamiskanne — Maakaasun sisämarkkinat — Direktiivi 2009/73/EY — OPAL-kaasuputken käyttöä koskevien yksityiskohtaisten sääntöjen osalta kolmansien osapuolten verkkoon pääsyä ja tariffisääntelyä koskevista unionin säännöistä myönnettyjen vapautusten edellytysten muuttamisesta tehty komission päätös — Toimi ei koske kantajaa suoraan — Tutkimatta jättäminen)

(2018/C 166/40)

Oikeudenkäyntikieli: puola

Asianosaiset

Kantaja: Polskie Górnictwo Naftowe i Gazownictwo S.A. (Varsova, Puola) (edustaja: asianajaja M. Jeżewski)

Vastaaja: Euroopan komissio (asiamiehet: O. Beynet ja K. Herrmann)

Oikeudenkäynnin kohde

SEUT 263 artiklaan perustuva vaatimus niiden maakaasun sisämarkkinoita koskevista yhteisistä säännöistä ja direktiivin 98/30/EY kumoamisesta 26.6.2003 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2003/55/EY (EUVL 2003, L 176, s. 57) nojalla vahvistettujen edellytysten, joiden mukaisesti OPAL-kaasuputki vapautetaan kolmansien osapuolten verkkoon pääsyä ja tariffisääntelyä koskevien sääntöjen soveltamisesta, uudelleentarkastelusta 28.10.2016 tehdyn komission päätöksen C(2016) 6950 final kumoamiseksi

Määräysosa

1) *Kanne jätetään tutkimatta.*

2) *Lausunnon antaminen väliintulohakemuksista raukeaa.*

3) *Polskie Górnictwo Naftowe i Gazownictwo S.A. vastaa omista oikeudenkäyntikuluistaan, ja se velvoitetaan korvaamaan Euroopan komission oikeudenkäyntikulut välitoimimenettelyyn liittyvät oikeudenkäyntikulut mukaan lukien.*

4) *Saksan liittotasavalta vastaa välitoimimenettelyyn liittyvistä omista oikeudenkäyntikuluistaan.*

5) *Polskie Górnictwo Naftowe i Gazownictwo, komissio, Saksan liittotasavalta, Euroopan parlamentti, Euroopan unionin neuvosto, OPAL Gastransport GmbH & Co. KG ja Gazprom Eksport LLC vastaavat väliintulohakemuksiin liittyvistä omista oikeudenkäyntikuluistaan.*

([1]) EUVL C 121, 18.4.2017.

Unionin yleisen tuomioistuimen presidentin määräys 20.3.2018 – Hércules Club de Fútbol v. komissio

(Asia T-134/17 R)

(Välitoimet — Oikeus tutustua asiakirjoihin — Asiakirjat, jotka koskevat komission päätöksentekoa edeltävää hallinnollista menettelyä, joka liittyy Espanjan kolmelle ammattilaisjalkapalloseuralle toteuttamaan valtiontukeen — Puolustautumisoikeudet — Tutustumisoikeuden epääminen — Välitoimihakemus — Kiireellisyysedellytys ei täyty)

(2018/C 166/41)

Oikeudenkäyntikieli: espanja

Asianosaiset

Kantaja: Hércules Club de Fútbol, SAD (Alicante, Espanja) (edustajat: S. Rating ja Y. Martínez Mata)

Vastaaja: Euroopan komissio (asiamiehet: aluksi B. Stromsky, G. Luengo ja P. Němečková, sitten J. Baquero Cruz, G. Luengo ja P. Němečková)

Oikeudenkäynnin kohde

SEUT 278 ja SEUT 279 artiklaan perustuva vaatimus, jolla pyritään siihen, että komissio velvoitetaan antamaan oikeus tutustua valtiontukeen SA.36387 (2013/C) (ex 2013/NN) (ex 2013/CP), jota Espanja myönsi Valencia Club de Fútbol SAD:lle, Hércules Club de Fútbolille ja Elche Club de Fútbol SAD:lle, liittyvän asiakirja-aineiston sisältämiin asiakirjoihin siltä osin kuin ne koskevat kantajaa ja ovat sen intressien asianmukaisen puolustamisen kannalta perustavanlaatuisia

Määräysosa

1) *Välitoimihakemus hylätään.*

2) *Oikeudenkäyntikuluista päätetään myöhemmin.*

Kanne 22.2.2018 – Universität Koblenz-Landau v. komissio ja EACEA

(Asia T-108/18)

(2018/C 166/42)

Oikeudenkäyntikieli: saksa

Asianosaiset

Kantaja: Universität Koblenz-Landau (Mainz, Saksa) (edustajat: asianajajat C. von der Lühe ja I. Michel)

Vastaajat: Komissio ja Koulutuksen, audiovisuaalialan ja kulttuurin toimeenpanovirasto (EACEA)

Vaatimukset

Kantaja vaatii unionin yleistä tuomioistuinta

— kumoamaan vastaajien 21.12.2017 tekemän päätöksen OF/2016/0720-EACEA UKOLD

— kumoamaan vastaajien 7.2.2018 tekemän päätöksen OF/2016/0720

— keskeyttämään vastaajan 21.12.2017 ja 7.2.2018 numerolla OF/2016/0720 tekemien päätösten ja vastaajan 13.2.2018 antaman maksukehotuksen nro 3241802552 pakkotäytäntöönpanon kunnes tällä kanteella riitautettuja päätöksiä koskeva kumoamismenettely on saatettu päätökseen

— velvoittamaan vastaajat korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Kanteensa tueksi kantaja vetoaa neljään kanneperusteeseen.

1. Ensimmäinen kanneperuste: Kuulluksi tulemista koskevan oikeuden rikkominen

   Kantaja väittää, että vastaaja teki ennenaikaisen lopullisen päätöksen, koska se oli tietoinen siitä, että kantajan oli omasta tahdostaan riippumatta objektiivisesti mahdotonta esittää päätöksen tekohetkellä aineistoa, joka olisi osoittanut, että varoja oli käytetty sääntöjenmukaisesti. Objektiivinen ja tahdosta riippumaton mahdottomuus esittää lisätietoja ja tositteita oli sitä paitsi luonteeltaan tilapäistä.

2. Toinen kanneperuste: Unionin oikeuden virheellinen soveltaminen

   Takaisinperintäpäätökset ovat toisaalta ristiriidassa SEUT 5 artiklan 4 kohdan, varainhoitoasetuksen 135 artiklan 4 kohdan ja asianosaisten välisen sopimuksen kanssa, koska takaisinperinnän aineelliset edellytykset eivät täyty.

3. Kolmas kanneperuste: Takaisinperintätoimien puutteellinen perusteleminen

   Takaisinperintäpäätökset sisältävät ainoastaan pinnallisia ja yleisluonteisia perusteluja, jotka eivät liity tähän konkreettiseen tapaukseen, joten ne eivät sisältönsä puolesta ole järkeviä.

4. Neljäs kanneperuste: Suhteellisuusperiaatteen loukkaaminen

   Koko määrän täysimääräinen takaisinperintä voi tapahtua ainoastaan poikkeuksellisissa olosuhteissa, joista nyt ei ole kyse, kuten ultima ration tapauksessa.

Kanne 22.2.2018 –Grange Backup Power v. komissio

(Asia T-110/18)

(2018/C 166/43)

Oikeudenkäyntikieli: englanti

Asianosaiset

Kantaja: Grange Backup Power Ltd (Dublin, Irlanti) (edustajat: asianajajat M. Segura Catalán ja M. Clayton)

Vastaaja: Euroopan komissio

Vaatimukset

Kantaja vaatii unionin yleistä tuomioistuinta

— kumoamaan Irlannin käyttöön ottamasta Irlannin kapasiteettimekanismista 24.11.2017 tehdyn komission päätöksen C(2017) 7789 final (SA.44464 (2017/N);

— kumoamaan Yhdistyneen kuningaskunnan käyttöön ottamasta Pohjois-Irlannin kapasiteettimekanismista 24.11.2017 tehdyn komission päätöksen C(2017) 7794 final (SA.44465 (2017/N) ja

— velvoittamaan vastaajan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Kantaja vetoaa kanteensa tueksi yhteen kanneperusteeseen, joka perustuu siihen, ettei komissio aloittanut SEUT 108 artiklan 2 kohdassa ja menettelyasetuksen ([1]) 4 artiklan 4 kohdassa tarkoitettua muodollista tutkintamenettelyä siitäkään huolimatta, että olemassa oli epäilyjä saarta koskevan kapasiteettipalkkiomekanismin (CRM) yhteensoveltuvuudesta valtiontukea ja sisämarkkinoita koskevien sääntöjen kanssa, eväten näin kantajalta tämän menettelylliset oikeudet. Tämä kanneperuste jakautuu neljään osaan:

— ensimmäisen osan mukaan menettelyn kesto ja olosuhteet olivat osoittaneet, että olemassa oli vakavia vaikeuksia;

— toisen osan mukaan komission olisi pitänyt epäillä kapasiteettipalkkiomekanismin rahoitusmekanismin yhteensoveltuvuutta EUT-sopimuksen kanssa;

— kolmannen osan mukaan komission olisi pitänyt epäillä kapasiteettipalkkiomekanismin yhteensoveltuvuutta yhteismarkkinoiden ja erityisesti valtiontuesta ympäristönsuojelulle ja energia-alalle vuosina 2014–2020 annettujen suuntaviivojen ([2]) kanssa;

— kanneperusteensa neljännessä osassa kantaja väittää, että komission olisi kapasiteettipalkkiomekanismia koskevissa arvioinneissaan pitänyt ottaa huomioon ne vaikutukset, joita Yhdistyneen kuningaskunnan ilmoituksesta erota Euroopan unionista aiheutuu.

([1]) Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 108 artiklan soveltamista koskevista yksityiskohtaisista säännöistä 13.7.2015 annettu neuvoston asetus (EU) 2015/1589 (EUVL 2015, L 248, s. 9).
([2]) Komission tiedonanto – Suuntaviivat valtiontuesta ympäristönsuojelulle ja energia-alalle vuosina 2014–2020 (EUVL 2014 C 200, s. 1).

Kanne 1.3.2018 – Kuota International v. EUIPO – Sintema Sport (K)

(Asia T-136/18)

(2018/C 166/44)

Oikeudenkäyntikieli: ranska

Asianosaiset ja muut osapuolet

Kantaja: Kuota International Corp. Ltd (Tortola, Brittiläiset Neitsytsaaret) (edustaja: asianajaja C. Herissay Ducamp)

Vastaaja: Euroopan unionin teollisoikeuksien virasto (EUIPO)

Muu osapuoli valituslautakunnassa: Sintema Sport Srl (Albiate, Italia)

Menettely EUIPO:ssa

Riidanalaisen tavaramerkin haltija: Muu osapuoli valituslautakunnassa

Riidanalainen tavaramerkki: EU-tavaramerkiksi rekisteröity kuviomerkki K – EU-tavaramerkki nro 11 380 771

EUIPO:ssa käyty menettely: Mitättömyysmenettely

Riidanalainen päätös: EUIPO:n ensimmäisen valituslautakunnan 15.12.2017 asiassa R 3111/2014-1 tekemä päätös

Vaatimukset

Kantaja vaatii, että unionin yleinen tuomioistuin

— ottaa kanteen tutkittavaksi

— kumoaa riidanalaisen päätöksen siltä osin kuin siinä katsottiin, ettei kantaja ollut esittänyt näyttöä vilpillisestä mielestä ja ettei EU-tavaramerkistä annetun asetuksen 59 artiklan 1 kohdan b alakohtaan perustuvaa mitättömäksi julistamista koskevaa vaatimusta voida hyväksyä

— kumoaa EU-tavaramerkin nro 11 380 771 EU-tavaramerkistä annetun asetuksen 59 artiklan 1 kohdan b alakohdan perusteella

— velvoittaa EUIPO:n korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Kanneperusteet

— Asetuksen (EU) 2017/1001 59 artiklan 1 kohdan b alakohtaa on rikottu.

Kanne 2.3.2018 – Chrome Hearts v. EUIPO – Shenzhen Van St. Lonh Jewelry (Ristin kuva)

(Asia T-137/18)

(2018/C 166/45)

Oikeudenkäyntikieli: englanti

Asianosaiset ja muut osapuolet

Kantaja: Chrome Hearts LLC (Hollywood, Kalifornia, Yhdysvallat) (edustaja: asianajaja M. de Justo Bailey)

Vastaaja: Euroopan unionin teollisoikeuksien virasto (EUIPO)

Muu osapuoli valituslautakunnassa: Shenzhen Van St. Lonh Jewelry Co. Ltd (Shenzhen, Kiina)

Menettely EUIPO:ssa

Hakija: Muu osapuoli valituslautakunnassa

Riidanalainen tavaramerkki: EU-kuviomerkki (ristin kuva) – Rekisteröintihakemus nro 13 845 871

EUIPO:ssa käyty menettely: Väitemenettely

Riidanalainen päätös: EUIPO:n viidennen valituslautakunnan 19.12.2017 asiassa R 766/2017-5 tekemä päätös

Vaatimukset

Kantaja vaatii, että unionin yleinen tuomioistuin

— kumoaa riidanalaisen päätöksen osittain

— velvoittaa EUIPO:n (ja väliintulijan, jos se osallistuu menettelyyn) korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Kanneperusteet

— Asetuksen 2017/1001 94 artiklan 1 kohtaa on rikottu.

— Asetuksen 2017/1001 95 artiklan 1 kohtaa on rikottu.

— Asetuksen 2017/1001 8 artiklan 5 kohtaa on rikottu.

— Asetuksen 2017/1001 8 artiklan 1 kohdan b alakohtaa on rikottu siltä osin kuin kyse on riidanalaisista tavaroista ”ilmanraikastusvalmisteet” ja ”hampaidenpuhdistusaineet”.

Kanne 1.3.2018 – APG Intercon ym. v. neuvosto ym.

(Asia T-147/18)

(2018/C 166/46)

Oikeudenkäyntikieli: englanti

Asianosaiset

Kantajat: APG Intercon Ltd (Nikosia, Kypros) ja 147 muuta (edustajat: asianajajat A. Markides, K. Scordis, A. Gavrielides, C. Velaris ja C.Velaris sekä A. Robertson, QC, ja G. Rothschild, Barrister)

Vastaajat: Euroopan unionin neuvosto, Euroopan komissio, Euroopan keskuspankki, Eurogroup (jota edustaa Euroopan unionin neuvosto) ja Euroopan unioni (jota edustaa Euroopan komissio)

Vaatimukset

Kantajat vaativat, että unionin yleinen tuomioistuin:

— määrää vastaajat maksamaan kantajille kannekirjelmän liitteessä mainitut summat korkoineen, jotka lasketaan 26.3.2013 lukien unionin yleisen tuomioistuimen tuomion julistamiseen saakka, korvauksena vahingosta, joka on aiheutunut Eurogroupin päätöksistä, jotka koskivat Cyprus Popular Bank Public Co Ltd:n (Laiki Bank) purkamista, Bank of Cyprus Public Company Limitedin (Bank of Cyprus) velkakirjojen arvon alaskirjausta ja mainittujen pankkien varojen ja liiketoiminnan myynnistä Kreikassa, ja/tai siitä, että Laiki Bankille tarjottiin maksuvalmiusapua Euroopan keskuspankin suostumuksin ja tätä seuranneesta asianomaisen vastuun siirtymisestä Bank of Cyprusille Euroopan keskuspankin johdon alaisena

tai vaihtoehtoisesti:

— toteaa, että vastaajille on syntynyt sopimussuhteen ulkopuolinen vastuu ja määrittää, mitä menettelyä noudatetaan kantajien kärsimän tosiasiallisen korvattavissa olevan vahingon selvittämiseksi

joka tapauksessa:

— velvoittaa vastaajat korvaamaan kantajien oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Kantajat esittävät kanteensa tueksi kaksi kanneperustetta.

1) Ensimmäinen kanneperuste, jonka mukaan yhdenvertaisen kohtelun ja syrjintäkiellon periaatetta on loukattu:

— Euroopan unionin toimielinten toteuttamat toimenpiteet johtivat Laiki Bankin velkojien väliseen ja/tai Bank of Cyprusin velkojien väliseen lainvastaiseen syrjintään

— mainitut loukkaukset olivat riittävän vakavia, koska toimielimet selvästi ja vakavasti ylittivät harkintavaltansa rajat, ja

— loukkausten ja kantajien kärsimän vahingon välillä on suora syy-yhteys.

2) Toinen kanneperuste, jonka mukaan omistusoikeuksien suojan perustavanlaatuista periaatetta on loukattu:

— Euroopan unionin toimielinten toteuttamilla toimenpiteillä on riistetty kantajina olevien tallettajien omistusoikeudet

— kantajina olevat tallettajat eivät ole saaneet kohtuullista korvausta niille aiheutuneesta tappiosta, mikä on vastoin omistusoikeuksien suojan perustavanlaatuista periaatetta

— loukkaukset olivat riittävän vakavia, koska toimielimet selvästi ja vakavasti ylittivät harkintavaltansa rajat, ja

— loukkausten ja kantajien kärsimän vahingon välillä on selvä syy-yhteys.

Kanne 2.3.2018 – UE v. komissio

(Asia T-148/18)

(2018/C 166/47)

Oikeudenkäyntikieli: englanti

Asianosaiset

Kantaja: UE (edustajat: asianajajat S. Rodrigues ja A. Champetier)

Vastaaja: Euroopan komissio

Vaatimukset

Kantaja vaatii, että unionin yleinen tuomioistuin

— kumoaa 20.11.2017 tehdyn komission päätöksen, jolla hylättiin hänen vaatimuksensa saada korvaus kärsimästään vahingosta

— vahvistaa vastaajan syyksi luettavasta teosta aiheutuneesta aineettomasta vahingosta suoritettavaksi 10 000 euron suuruisen korvauksen

— velvoittaa vastaajan korvaamaan kantajan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Kanteensa tueksi kantaja vetoaa kahteen kanneperusteeseen.

1) Ensimmäinen kanneperuste, jonka mukaan vastaaja on loukannut hyvän hallinnon periaatetta ja perusoikeuskirjan 41 artiklaa, jossa määrätään velvollisuudesta käsitellä asiat kohtuullisessa ajassa.

2) Toinen kanneperuste, jonka mukaan kantaja on noudattanut kohtuullisen määräajan periaatetta esittäessään pyyntönsä saada apua.

Kanne 7.3.2018 –Scordis, Papapetrou & Co ym. v. neuvosto ym.

(Asia T-179/18)

(2018/C 166/48)

Oikeudenkäyntikieli: englanti

Asianosaiset

Kantajat: Scordis, Papapetrou & Co LLC (Nikosia, Kypros) ja viisi muuta kantajaa (edustajat: asianajaja A. Markides, A. Robertson, QC, ja G. Rothschild, barrister)

Vastaajat: Euroopan unionin neuvosto, Euroopan komissio, Euroopan keskuspankki, Eurogroup (jota edustaa Euroopan unionin neuvosto) ja Euroopan unioni (jota edustaa Euroopan komissio)

Vaatimukset

Kantajat vaativat, että unionin yleinen tuomioistuin:

— määrää vastaajat maksamaan kannekirjelmän liitteessä mainitut summat korkoineen, jotka lasketaan 26.3.2013 lukien unionin yleisen tuomioistuimen tuomion julistamiseen saakka, korvauksena vahingosta, joka on aiheutunut Eurogroupin päätöksistä, jotka koskivat Cyprus Popular Bank Public Co Ltd:n (Laiki Bank) purkamista, Bank of Cyprus Public Company Limitedin (Bank of Cyprus) velkakirjojen arvon alaskirjausta ja mainittujen pankkien varojen ja liiketoiminnan myynnistä Kreikassa, ja/tai siitä, että Laiki Bankille tarjottiin maksuvalmiusapua Euroopan keskuspankin suostumuksin ja tätä seuranneesta asianomaisen vastuun siirtymisestä Bank of Cyprusille Euroopan keskuspankin johdon alaisena

tai vaihtoehtoisesti:

— toteaa, että vastaajille on syntynyt sopimussuhteen ulkopuolinen vastuu ja määrittää, mitä menettelyä noudatetaan kantajien kärsimän tosiasiallisen korvattavissa olevan vahingon selvittämiseksi

joka tapauksessa:

— velvoittaa vastaajat korvaamaan kantajien oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Kantajat esittävät kanteensa tueksi kaksi kanneperustetta, jotka ovat pohjimmiltaan samoja tai samankaltaisia kuin asiassa T-147/18, APG Intercon ym. v. neuvosto ym., esitetyt.

Kanne 12.3.2018 – VL ym. v. parlamentti

(Asia T-183/18)

(2018/C 166/49)

Oikeudenkäyntikieli: englanti

Asianosaiset

Kantajat: VL, VM, VN ja VO (edustajat: asianajajat P. de Bandt, M. Gherghinaru ja J. Probst)

Vastaaja: Euroopan parlamentti

Vaatimukset

Kantajat vaativat unionin yleistä tuomioistuinta

— velvoittamaan vastaajan unionin yleisen tuomioistuimen työjärjestyksen 89 artiklan nojalla esittämään kyseessä olevasta täysistunnosta tehdyn tallenteen

— ottamaan tämän vahingonkorvauskanteen tutkittavaksi ja toteamaan sen perustelluksi ja siksi

  — velvoittamaan vastaajan maksamaan VL:lle korvausta aineellisesta vahingosta ja henkisestä kärsimyksestä, jotka johtuvat vastaajan lainvastaisesta toiminnasta ja huolimattomuudesta

  — velvoittamaan vastaajan maksamaan VM:lle, VN:lle ja VO:lle korvausta aineellisesta vahingosta ja henkisestä kärsimyksestä, jotka johtuvat vastaajan lainvastaisesta toiminnasta ja huolimattomuudesta

— käsittelemään asian suljetuin ovin Euroopan unionin tuomioistuimen perussäännön 31 artiklan ja unionin yleisen tuomioistuimen työjärjestyksen 109 artiklan mukaisesti, jos unionin yleinen tuomioistuin pitää istunnon järjestämistä tarpeellisena tässä asiassa, ja

— velvoittamaan vastaajan korvaamaan kaikki oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Kantajat vetoavat kanteensa tueksi siihen, että

— vastaaja rikkoi Euroopan unionin perusoikeuskirjan 31 ja 35 artiklaa sekä yleisemmin yleistä huolenpito- ja huolellisuusvelvollisuutta siltä osin kuin se jätti varmistamatta, että VL:llä olisi oikeudenmukaiset ja kohtuulliset työolot ja että hän saisi asianmukaista lääketieteellistä hoitoa ja apua

— vastaajan lainvastainen toiminta aiheutti VL:lle aineellista vahinkoa, koska hänen (nykyiset ja tulevat) ansiotulonsa ovat merkittävästi vähentyneet, ja henkistä kärsimystä, koska hänen fyysinen ja henkinen tilansa on peruuttamattomasti ja vakavasti heikentynyt, hän on menettänyt poliittisen ja akateemisen uransa ja hänen sosiaalinen ja henkilökohtainen elämänsä on hyvin merkittävästi heikentynyt

— vastaajan lainvastainen toiminta aiheutti VM:lle aineellista vahinkoa ansionmenetyksenä, ja

— vastaajan lainvastainen toiminta aiheutti VM:lle, VN:lle ja VO:lle aineellista vahinkoa, joka koostuu eri hallinnollisista ja oikeudellisista kuluista sekä kuukausittaisista sairaanhoitokuluista, ja henkistä kärsimystä.

Kanne 9.3.2018 – VP v Cedefop

(Asia T-187/18)

(2018/C 166/50)

Oikeudenkäyntikieli: englanti

Asianosaiset

Kantaja: VP (edustajat: asianajaja L. Levi)

Vastaaja: Euroopan ammatillisen koulutuksen kehittämiskeskus (Cedefop)

Vaatimukset

Kantaja vaatii unionin yleistä tuomioistuinta

— tutkimaan kanteen ja toteamaan sen perustelluksi

— kumoamaan vastaajan 12.5.2017 tekemän päätöksen, jolla hylättiin kantajan pyyntö tehdä uusi toistaiseksi voimassa oleva työsopimus

— kumoamaan vastaajan 1.12.2017 tekemän päätöksen, jolla hylättiin kantajan 9.8.2017 tekemä valitus 12.5.2017 tehdystä päätöksestä

— määräämään kantajan kärsimän aineettoman vahingon, jonka kohtuulliseksi määräksi (ex aequo et bono) on arvioitu 100 000 (satatuhatta) euroa, korvaamisesta

— määräämään kantajan kärsimän aineellisen vahingon korvaamisesta ja

— määräämään kantajan tähän kanteeseen liittyvien oikeudenkäyntikulujen korvaamisesta.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Kantaja vetoaa kanteensa tueksi seuraaviin kanneperusteisiin: vastaajan päätös olla uudistamatta kantajan työsopimusta tehtiin loukkaamalla oikeutta tulla kuulluksi, huolenpitovelvollisuutta, perusteluvelvollisuutta ja velvollisuutta kuulla lähintä esimiestä; päätöksessä on tehty ilmeinen arviointivirhe ja se on tehty harkintavaltaa väärinkäyttäen.

Kanne 12.3.2018 – Papaconstantinou ym. v. neuvosto ym.

(Asia T-188/18)

(2018/C 166/51)

Oikeudenkäyntikieli: englanti

Asianosaiset

Kantajat: Adonis Papaconstantinou (Nikosia, Kypros) ja 722 muuta kantajaa (edustajat: asianajajat A. Markides, M. Ioannides, C. Velaris ja C.Velaris sekä A. Robertson, QC, ja G. Rothschild, Barrister)

Vastaajat: Euroopan unionin neuvosto, Euroopan komissio, Euroopan keskuspankki, Eurogroup (jota edustaa Euroopan unionin neuvosto) ja Euroopan unioni (jota edustaa Euroopan komissio)

Vaatimukset

Kantajat vaativat, että unionin yleinen tuomioistuin:

— määrää vastaajat maksamaan kantajille kannekirjelmän liitteessä mainitut summat korkoineen, jotka lasketaan 26.3.2013 lukien unionin yleisen tuomioistuimen tuomion julistamiseen saakka, korvauksena vahingosta, joka on aiheutunut Eurogroupin päätöksistä, jotka koskivat Cyprus Popular Bank Public Co Ltd:n (Laiki Bank) purkamista, Bank of Cyprus Public Company Limitedin (Bank of Cyprus) velkakirjojen arvon alaskirjausta ja mainittujen pankkien varojen ja liiketoiminnan myynnistä Kreikassa, ja/tai siitä, että Laiki Bankille tarjottiin maksuvalmiusapua Euroopan keskuspankin suostumuksin ja tätä seuranneesta asianomaisen vastuun siirtymisestä Bank of Cyprusille Euroopan keskuspankin johdon alaisena

tai vaihtoehtoisesti:

— toteaa, että vastaajille on syntynyt sopimussuhteen ulkopuolinen vastuu ja määrittää, mitä menettelyä noudatetaan kantajien kärsimän tosiasiallisen korvattavissa olevan vahingon selvittämiseksi

joka tapauksessa:

— velvoittaa vastaajat korvaamaan kantajien oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Kantajat esittävät kanteensa tueksi kaksi kanneperustetta, jotka ovat pohjimmiltaan samoja tai samankaltaisia kuin asiassa T-147/18, APG Intercon ym. v. neuvosto ym., esitetyt.

Kanne 15.3.2018 – Lipitalia 2000 ja Assograssi v. komissio

(Asia T-189/18)

(2018/C 166/52)

Oikeudenkäyntikieli: italia

Asianosaiset

Kantajat: Lipitalia 2000 SpA (Torino, Italia), Assograssi – Associazione Nazionale Produttori Grassi e Proteine Animali (Buccinasco, Italia) (edustaja: asianajaja M. Moretto)

Vastaaja: Euroopan komissio

Vaatimukset

Kantaja vaatii unionin yleistä tuomioistuinta

— toteamaan, että Euroopan komissio ei ole noudattanut asetuksen N:o 999/2001, asetuksen N:o 178/2002 ja asetuksen N:o 1069/2009 sekä syrjintäkieltoa ja oikeasuhteisuutta koskevien yleisten periaatteiden mukaisia velvoitteitaan, koska se ei ole saattanut sääntelykomitean käsiteltäväksi päätöksen 1999/648/EY 5 a artiklassa säädetyn menettelyn mukaisesti ehdotusta toimenpiteistä asetuksen N:o 999/2001 liitteessä IV olevan V luvun E jakson 2 kohdassa säädetyn märehtijöistä saatua käsiteltyä eläinvalkuaista sisältävien orgaanisten lannoitteiden tai maanparannusaineiden edelleen voimassa olevan vientikiellon uudelleenarvioimiseksi

— velvoittamaan vastaajan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Kantajat katsovat, että vaikka komissio on jälleen sallinut 1.7.2017 alkaen märehtijöistä saadun käsitellyn eläinvalkuaisen viennin ottaen huomioon nautojen spongiformisten enkefalopatioiden (BSE) tautitilanteen huomattavan paranemisen Euroopan unionissa, märehtijöistä saatua käsiteltyä eläinvalkuaista sisältävien orgaanisten lannoitteiden tai maanparannusaineiden vienti on kuitenkin selittämättömästi edelleen kielletty asetuksen N:o 999/2001 liitteessä IV olevan V luvun E jakson 2 kohdassa. Tämän kiellon soveltamista myös jatketaan siitä huolimatta, että lähes kaikki jäsenvaltiot on nyttemmin luokiteltu maiksi, joissa BSE-riski on merkityksettömän alhainen, ja vaikka Kansainvälisen eläintautiviraston vahvistamissa säännöissä ei edellytetä tällaisen luokituksen saaneista maista peräisin olevien orgaanisten lannoitteiden tai maanparannusaineiden viennin kieltämistä.

Toiseksi kantajat katsovat, että vaikka Euroopan unioni kieltää märehtijöistä saatua käsiteltyä eläinvalkuaista sisältävien orgaanisten lannoitteiden tai maanparannusaineiden viennin Kansainvälisen eläintautiviraston vahvistamien sääntöjen vastaisesti silloinkin, kun ne ovat peräisin jäsenvaltioista, joissa riski on merkityksettömän alhainen, se kuitenkin sallii samojen tuotteiden kauppaamisen alueellaan. Se jopa sallii märehtijöistäkin saadun käsitellyn eläinvalkuaisen ja sitä sisältävien orgaanisten lannoitteiden tai maanparannusaineiden tuonnin kolmansista maista silloinkin, kun niissä BSE-riski on hallinnassa tai määrittelemätön.

Märehtijöistä saatua käsiteltyä eläinvalkuaista sisältävien orgaanisten lannoitteiden tai maanparannusaineiden vientikiellosta talouden toimijoille Euroopan unionissa aiheutuvat vahingot ovat huomattavia.

Kantajat vetoavat kanteensa tueksi siihen, että Euroopan unionin oikeus velvoittaa komission toimimaan tämän tilanteen korjaamiseksi.

Kantajat vetoavat konkreettisesti seuraaviin perusteisiin:

1) Tiettyjen tarttuvien spongiformisten enkefalopatioiden ehkäisyä, valvontaa ja hävittämistä koskevista säännöistä 22.5.2001 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 999/2001 (EYVL 2001, L 147, s. 1) 7 artiklassa ja 5 artiklan 1 ja 3 kohdassa, elintarvikelainsäädäntöä koskevista yleisistä periaatteista ja vaatimuksista, Euroopan elintarviketurvallisuusviranomaisen perustamisesta sekä elintarvikkeiden turvallisuuteen liittyvistä menettelyistä 28.5.2002 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 178/2002 (EYVL 2002, L 31, s. 1) 5 artiklan 3 kohdassa ja 7 artiklassa sekä muiden kuin ihmisravinnoksi tarkoitettujen eläimistä saatavien sivutuotteiden ja niistä johdettujen tuotteiden terveyssäännöistä sekä asetuksen (EY) N:o 1774/2002 kumoamisesta 21.10.2009 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 1069/2009 (sivutuoteasetus) (EUVL 2009, L 300, s. 1) 43 artiklan 4 kohdassa komissiolle säädetyn velvoitteen laiminlyönti

2) Syrjintäkiellon periaatteen ja suhteellisuusperiaatteen vuoksi komissiolle kuuluvan toimimisvelvollisuuden laiminlyönti sekä asetuksen (EY) N:o 178/2002 7 artiklan 2 kohdan ja asetuksen (EY) N:o 999/2001 23 ja 24 artiklan rikkominen.

Kanne 19.3.2018 – Andreas Stihl v. EUIPO – Giro Travel (harmaan ja oranssin värin yhdistelmä)

(Asia T-193/18)

(2018/C 166/53)

Oikeudenkäyntikieli: englanti

Asianosaiset ja muut osapuolet

Kantaja: Andreas Stihl AG & Co. KG (Waiblingen, Saksa) (edustajat: asianajajat S. Völker, M. Pemsel ja C. Eulenpesch)

Vastaaja: Euroopan unionin teollisoikeuksien virasto (EUIPO)

Muu osapuoli valituslautakunnassa: Giro Travel Company (Roman, Romania)

Menettely EUIPO:ssa

Riidanalaisen tavaramerkin haltija: Kantaja

Riidanalainen tavaramerkki: Unionin väritavaramerkki, joka muodostuu harmaasta ja oranssista väristä – EU-tavaramerkki nro 7 472 723

EUIPO:ssa käyty menettely: Mitättömyysmenettely

Riidanalainen päätös: EUIPO:n toisen valituslautakunnan 23.1.2018 asiassa R 200/2017-2 tekemä päätös

Vaatimukset

Kantaja vaatii, että unionin yleinen tuomioistuin

— kumoaa riidanalaisen päätöksen

— velvoittaa EUIPO:n korvaamaan oikeudenkäyntikulut, mukaan luettuna valituslautakunnassa käydystä menettelystä aiheutuneet kulut.

Kanneperusteet

— Asetuksen (EU) 2017/1001 4 artiklaa ja 7 artiklan 1 kohdan a alakohtaa on rikottu.

Kanne 16.3.2018 – Rewe-Beteiligungs-Holding International v. EUIPO – Wessanen Benelux (BonNatura)

(Asia T-194/18)

(2018/C 166/54)

Oikeudenkäyntikieli: englanti

Asianosaiset ja muut osapuolet

Kantaja: Rewe (Köln, Saksa) (edustajat: asianajajat Brandstätter, M. Kinkeldey ja J. Rosenhäger)

Vastaaja: Euroopan unionin teollisoikeuksien virasto (EUIPO)

Muu osapuoli valituslautakunnassa: Wessanen Benelux BV (Amsterdam, Alankomaat)

Menettely EUIPO:ssa

Hakija: Kantaja

Riidanalainen tavaramerkki: EU-tavaramerkiksi rekisteröity kuviomerkki BonNatura – Rekisteröintihakemus nro 14 038 491

EUIPO:ssa käyty menettely: Väitemenettely

Riidanalainen päätös: EUIPO:n viidennen valituslautakunnan 8.1.2018 asiassa R 949/2017-5 tekemä päätös

Vaatimukset

Kantaja vaatii, että unionin yleinen tuomioistuin

— kumoaa riidanalaisen päätöksen

— velvoittaa EUIPO:n korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Kanneperusteet

— Asetuksen (EU) 2017/1001 8 artiklan 1 kohdan b alakohtaa ja 46 artiklaa on rikottu.

Kanne 20.3.2018 –Vital Capital Investments ym. v. neuvosto ym.

(Asia T-196/18)

(2018/C 166/55)

Oikeudenkäyntikieli: englanti

Asianosaiset

Kantajat: Vital Capital Investments LP (Tortola, Brittiläiset Neitsytsaaret) ja kuusi muuta kantajaa (edustajat: asianajajat A. Markides, M. Ioannides, C. Velaris ja C. Velaris sekä A. Robertson, QC, ja G. Rothschild, Barrister)

Vastaajat: Euroopan unionin neuvosto, Euroopan komissio, Euroopan keskuspankki, Eurogroup (jota edustaa Euroopan unionin neuvosto) ja Euroopan unioni (jota edustaa Euroopan komissio)

Vaatimukset

Kantajat vaativat, että unionin yleinen tuomioistuin

— määrää vastaajat maksamaan kantajille kannekirjelmän liitteessä mainitut summat korkoineen, jotka lasketaan 26.3.2013 lukien unionin yleisen tuomioistuimen tuomion julistamiseen saakka, korvauksena vahingosta, joka on aiheutunut Eurogroupin päätöksistä, jotka koskivat Cyprus Popular Bank Public Co Ltd:n (Laiki Bank) purkamista, Bank of Cyprus Public Company Limitedin (Bank of Cyprus) velkakirjojen arvon alaskirjausta ja mainittujen pankkien varojen ja liiketoiminnan myynnistä Kreikassa, ja/tai siitä, että Laiki Bankille tarjottiin maksuvalmiusapua Euroopan keskuspankin suostumuksin ja tätä seuranneesta asianomaisen vastuun siirtymisestä Bank of Cyprusille Euroopan keskuspankin johdon alaisena

tai vaihtoehtoisesti:

— toteaa, että vastaajille on syntynyt sopimussuhteen ulkopuolinen vastuu ja määrittää, mitä menettelyä noudatetaan kantajien kärsimän tosiasiallisen korvattavissa olevan vahingon selvittämiseksi

joka tapauksessa:

— velvoittaa vastaajat korvaamaan kantajien oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Kantajat esittävät kanteensa tueksi kaksi kanneperustetta, jotka ovat pohjimmiltaan samoja tai samankaltaisia kuin asiassa T-147/18, APG Intercon ym. v. neuvosto ym., esitetyt.

Kanne 23.3.2018 – Diusa Rendering ja Assograssi v. komissio

(Asia T-201/18)

(2018/C 166/56)

Oikeudenkäyntikieli: italia

Asianosaiset

Kantajat: Diusa Rendering Srl (Piacenza, Italia), Assograssi – Associazione Nazionale Produttori Grassi e Proteine Animali (Buccinasco, Italia) (edustaja: asianajaja M. Moretto)

Vastaaja: Euroopan komissio

Vaatimukset

Kantaja vaatii unionin yleistä tuomioistuinta

— toteamaan, että Euroopan komissio ei ole noudattanut asetuksen N:o 1069/2009, asetuksen N:o 178/2001 ja asetuksen N:o 999/2001 sekä syrjintäkieltoa ja oikeasuhteisuutta koskevien yleisten periaatteiden mukaisia velvoitteitaan, koska se ei ole saattanut sääntelykomitean käsiteltäväksi päätöksen 1999/648/EY 5 a artiklassa säädetyn menettelyn mukaisesti ehdotusta toimenpiteistä asetuksen N:o 1069/2009 43 artiklan 3 kohdassa säädetyn luokkaan 2 kuuluvista aineksista saatujen orgaanisten lannoitteiden tai maanparannusaineiden edelleen voimassa olevan vientikiellon uudelleenarvioimiseksi

— velvoittamaan vastaajan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Kantajat katsovat, että eläimistä saatavista luokkaan 2 (ja/tai 3) kuuluvista sivutuotteista saatujen orgaanisten lannoitteiden tai maanparannusaineiden vienti oli sallittu vuoteen 2011 asti siten, että ainoana poikkeuksena oli märehtijöistä saatua käsiteltyä eläinvalkuaista sisältävien orgaanisten lannoitteiden tai maanparannusaineiden vientikielto, mutta että sen jälkeen, kun muiden kuin ihmisravinnoksi tarkoitettujen eläimistä saatavien sivutuotteiden ja niistä johdettujen tuotteiden terveyssäännöistä sekä asetuksen (EY) N:o 1774/2002 kumoamisesta 21.10.2009 annettu Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EY) N:o 1069/2009 (sivutuoteasetus) (EUVL 3009, L 300, s. 1) on tullut voimaan eikä komissio ole antanut tarpeellisia täytäntöönpanosäännöksiä, luokkaan 2 kuuluvista aineksista saatujen orgaanisten lannoitteiden tai maanparannusaineiden vienti kolmansiin maihin on nykyisin kielletty. Tämän kiellon soveltamista jatketaan, vaikka lähes kaikki Euroopan unionin jäsenvaltiot on nyttemmin luokiteltu maiksi, joissa BSE-riski on merkityksettömän alhainen, ja vaikka Kansainvälisen eläintautiviraston vahvistamissa säännöissä ei edellytetä tällaisen luokituksen saaneista maista peräisin olevien orgaanisten lannoitteiden tai maanparannusaineiden viennin kieltämistä.

Toiseksi kantajat katsovat, että vaikka Euroopan unioni kieltää luokkaan 2 kuuluvista aineksista saatujen orgaanisten lannoitteiden tai maanparannusaineiden viennin silloinkin, kun ne ovat peräisin jäsenvaltioista, joissa riski on merkityksettömän alhainen, se kuitenkin sallii samojen tuotteiden kauppaamisen ja käytön alueellaan; näin ollen Euroopan unioni katsoo, että luokkaan 2 kuuluvista aineksista saadut orgaaniset lannoitteet tai maanparannusaineet, jotka on valmistettu asetuksessa N:o 1069/2009 ja muiden kuin ihmisravinnoksi tarkoitettujen eläimistä saatavien sivutuotteiden ja niistä johdettujen tuotteiden terveyssäännöistä sekä asetuksen (EY) N:o 1774/2002 kumoamisesta annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 1069/2009 täytäntöönpanosta sekä neuvoston direktiivin 97/78/EY täytäntöönpanosta tiettyjen näytteiden ja tuotteiden osalta, jotka vapautetaan kyseisen direktiivin mukaisista eläinlääkärintarkastuksista rajatarkastusasemilla, 25.2.2011 annetun komission asetuksen (EU) N:o 142/2011 (ETA:n kannalta merkityksellinen teksti) (EUVL 2011, L 54, s. 1) säännösten mukaisesti, eivät todellisuudessa aiheuta vaaraa ihmisten ja eläinten terveydelle.

Kantajat katsovat, että vaikka Euroopan unioni kieltää ehdottomasti kyseessä olevien orgaanisten lannoitteiden tai maanparannusaineiden viennin, se kuitenkin sallii, että kolmansista maista – myös maista, joissa BSE-riski on hallinnassa tai määrittelemätön – tuodaan elintarvikkeita ja rehuja, jotka on voitu valmistaa käyttämällä orgaanisia lannoitteita tai maanparannusaineita, jotka ovat peräisin sellaisista kolmansista maista, joissa turvallisuustaso ei ole sama kuin Euroopan unionissa tuotetuilla orgaanisilla lannoitteilla tai maanparannusaineilla taattu turvallisuustaso; lisäksi Euroopan unioni sallii sellaisten elävien eläinten ja sellaisista eläimistä saadun tuoreen lihan (siat ja siipikarja) tuonnin, joita on mahdollisesti ruokittu suoraan myös märehtijöistä saaduista aineksista saaduilla jauhoilla.

Luokkaan 2 kuuluvista sivutuotteista saatujen orgaanisten lannoitteiden tai maanparannusaineiden vientikiellosta talouden toimijoille Euroopan unionissa aiheutuvat vahingot ovat huomattavia.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut ovat samat kuin ne, joihin vedotaan asiassa T-189/18, Lipitalia 2000 ja Assograssi v. komissio.

Kanteessa vedotaan erityisesti asetuksen N:o 1069/2009 43 artiklan 3 kohdan ja 52 artiklan 4 kohdan rikkomiseen.

Kanne 23.3.2018 – Bruel v. komissio

(Asia T-202/18)

(2018/C 166/57)

Oikeudenkäyntikieli: ranska

Asianosaiset

Kantaja: Damien Bruel (Pariisi, Ranska) (edustaja: asianajaja H. Hansen)

Vastaaja: Euroopan komissio

Vaatimukset

Kantaja vaatii, että unionin yleinen tuomioistuin

— toteaa, että tämä kanne voidaan ottaa tutkittavaksi ja se on perusteltu

tämän johdosta

— kumoaa 18.1.2018 päivätyn päätöksen, jonka otsikko on ”Pääsihteerin päätös asetuksen (EY) N:o 1049/2001 täytäntöönpanosääntöjen 4 artiklan nojalla”, asetuksen N:o 1049/2001 4, 6 ja 9 artiklan, perusoikeuskirjan 47 artiklan ja Euroopan ihmisoikeussopimuksen 6 artiklan rikkomisen, asianosaisten prosessuaalista yhdenvertaisuutta koskevan yleisen periaatteen loukkaamisen ja perusteluvelvollisuuden noudattamatta jättämisen vuoksi

joka tapauksessa

— velvoittaa vastaajan korvaamaan kaikki oikeudenkäyntikulut

— varaa kantajalle mahdollisuuden vedota kaikkiin muihin oikeuksiin, saataviin, kanneperusteisiin ja vaatimuksiin.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Kantaja vetoaa kanteensa tueksi neljään kanneperusteeseen.

1) Ensimmäinen kanneperuste perustuu Euroopan parlamentin, neuvoston ja komission asiakirjojen saamisesta yleisön tutustuttavaksi 30.5.2001 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 1049/2001 (EYVL 2001, L 145, s. 43) 4 ja 9 artiklan rikkomiseen.

2) Toinen kanneperuste perustuu asetuksen N:o 1049/2001 6 artiklan rikkomiseen.

3) Kolmas kanneperuste perustuu asianosaisten prosessuaalista yhdenvertaisuutta koskevan yleisen periaatteen loukkaamisen sekä Euroopan unionin perusoikeuskirjan 47 artiklan ja Euroopan ihmisoikeussopimuksen 6 artiklan rikkomiseen.

4) Neljäs kanneperuste perustuu asetuksen N:o 1049/2001 4 artiklan 6 kohdan rikkomiseen, suhteellisuusperiaatteen loukkaamiseen ja perusteluvelvollisuuden noudattamatta jättämiseen.

Kanne 22.3.2018 – Porsche v. EUIPO – Autec (Moottoriajoneuvot)

(Asia T-209/18)

(2018/C 166/58)

Oikeudenkäyntikieli: saksa

Asianosaiset ja muut osapuolet

Kantaja: Dr. Ing. h.c. F. Porsche AG (Stuttgart, Saksa) (edustaja: asianajaja C. Klawitter)

Vastaaja: Euroopan unionin teollisoikeuksien virasto (EUIPO)

Muu osapuoli valituslautakunnassa: Autec AG (Nürnberg, Saksa)

Menettely EUIPO:ssa

Riidanalaisen mallin haltija: Kantaja

Riidanalainen malli: Yhteisömalli nro 1230593-0001

Riidanalainen päätös: EUIPO:n kolmannen valituslautakunnan 19.1.2018 asiassa R 945/2016-3 tekemä päätös

Vaatimukset

Kantaja vaatii, että unionin yleinen tuomioistuin

— kumoaa riidanalaisen päätöksen ja hylkää vaatimuksen kyseessä olevan yhteisömallin nro 1230593-0001 julistamisesta mitättömäksi.

Kanneperusteet

— Asetuksen N:o 6/2002 5 artiklaa on rikottu.

— Asetuksen N:o 6/2002 6 artiklaa on rikottu.

Kanne 22.3.2018 – Porsche v. EUIPO – Autec (Henkilöautot)

(Asia T-210/18)

(2018/C 166/59)

Oikeudenkäyntikieli: saksa

Asianosaiset ja muut osapuolet

Kantaja: Dr. Ing. h.c. F. Porsche AG (Stuttgart, Saksa) (edustaja: asianajaja C. Klawitter)

Vastaaja: Euroopan unionin teollisoikeuksien virasto (EUIPO)

Muu osapuoli valituslautakunnassa: Autec AG (Nürnberg, Saksa)

Menettely EUIPO:ssa

Riidanalaisen mallin haltija: Kantaja

Riidanalainen malli: Yhteisömalli nro 198387-0001

Riidanalainen päätös: EUIPO:n kolmannen valituslautakunnan 19.1.2018 asiassa R 941/2016-3 tekemä päätös

Vaatimukset

Kantaja vaatii, että unionin yleinen tuomioistuin

— kumoaa riidanalaisen päätöksen ja hylkää vaatimuksen kyseessä olevan yhteisömallin nro 198387-0001 julistamisesta mitättömäksi.

Kanneperusteet

— Asetuksen N:o 6/2002 5 artiklaa on rikottu.

— Asetuksen N:o 6/2002 6 artiklaa on rikottu.

Kanne 27.3.2018 – Brita v. EUIPO (Juomien valmistamiseen ja jakeluun käytetyn hanan muoto)

(Asia T-213/18)

(2018/C 166/60)

Oikeudenkäyntikieli:englanti

Asianosaiset

Kantaja: Brita GmbH (Taunusstein, Saksa) (edustaja: asianajaja P. Koch Moreno)

Vastaaja: Euroopan unionin teollisoikeuksien virasto (EUIPO)

Menettely EUIPO:ssa

Riidanalainen tavaramerkki: Kolmiulotteinen EU-tavaramerkki mustana ja valkoisena (Juomien valmistamiseen ja jakeluun käytetyn hanan muoto) – Rekisteröintihakemus nro 16 053 068

Riidanalainen päätös: EUIPO:n neljännen valituslautakunnan 22.1.2018 asiassa R 1864/2017-4 tekemä päätös

Vaatimukset

Kantaja vaatii, että unionin yleinen tuomioistuin

— kumoaa riidanalaisen päätöksen

— määrää hyväksymään EU-tavaramerkkihakemuksen nro 16 053 068 kaikkia haettuja luokkiin 7, 11, 21, 37 ja 40 kuuluvia tavaroita ja palveluja varten

— velvoittaa EUIPO:n korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Kanneperusteet

— Asetuksen (EU) 2017/1001 7 artiklan 1 kohdan b alakohtaa on rikottu.

Kanne 23.3.2018 – Aliança – Vinhos de Portugal v. EUIPO – Lidl Stiftung (ALIANÇA VINHOS DE PORTUGAL)

(Asia T-222/18)

(2018/C 166/61)

Oikeudenkäyntikieli: englanti

Asianosaiset ja muut osapuolet

Kantaja: Aliança – Vinhos de Portugal (Anadia, Portugali) (edustaja: asianajaja J. Mioludo)

Vastaaja: Euroopan unionin teollisoikeuksien virasto (EUIPO)

Muu osapuoli valituslautakunnassa: Lidl Stiftung & Co. KG (Neckarsulm, Saksa)

Menettely EUIPO:ssa

Riidanalaisen tavaramerkin haltija: Kantaja

Riidanalainen tavaramerkki: EU-tavaramerkiksi rekisteröity kuviomerkki ALIANÇA VINHOS DE PORTUGAL – EU-tavaramerkki nro 13 907 027

EUIPO:ssa käyty menettely: Mitättömyysmenettely

Riidanalainen päätös: EUIPO:n viidennen valituslautakunnan 15.1.2018 asiassa R 1206/2017-5 tekemä päätös

Vaatimukset

Kantaja vaatii, että unionin yleinen tuomioistuin

— kumoaa riidanalaisen päätöksen

— kumoaa kumoamisosaston 4.4.2017 asiassa nro 13433 C tekemän päätöksen

— hylkää EU-tavaramerkiksi rekisteröityä kuviomerkkiä nro 13 907 027, ALIANÇA VINHOS DE PORTUGAL koskevan kumoamisvaatimuksen

— vahvistaa, että EU-tavaramerkiksi rekisteröity kuviomerkki nro 13 907 027, ALIANÇA VINHOS DE PORTUGAL on pätevä kaikkien sen kattamien tavaroiden osalta

— velvoittaa EUIPO:n ja Lidl Stiftung & Co. KG:n vastaamaan omista oikeudenkäyntikuluistaan ja korvaamaan kantajan oikeudenkäyntikulut.

Kanneperusteet

— Asetuksen (EU) 2017/1001 8 artiklan 1 kohdan b alakohtaa ja 60 artiklan 1 kohdan a alakohtaa on rikottu.

Unionin yleisen tuomioistuimen määräys 13.3.2018 – Amorepacific v. EUIPO – Primavera Life (p primera Pure Sprout Energy)

(Asia T-684/17) ([1])

(2018/C 166/62)

Oikeudenkäyntikieli: saksa

Neljännen jaoston puheenjohtajan määräyksellä asia on poistettu unionin yleisen tuomioistuimen rekisteristä.

([1]) EUVL C 412, 4.12.2017.

ISSN 1977-1053 (sähköinen julkaisu)
ISSN 1725-2490 (painettu julkaisu)

Euroopan unionin julkaisutoimisto
2985 Luxemburg
LUXEMBURG

FI